

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

ODINA XV

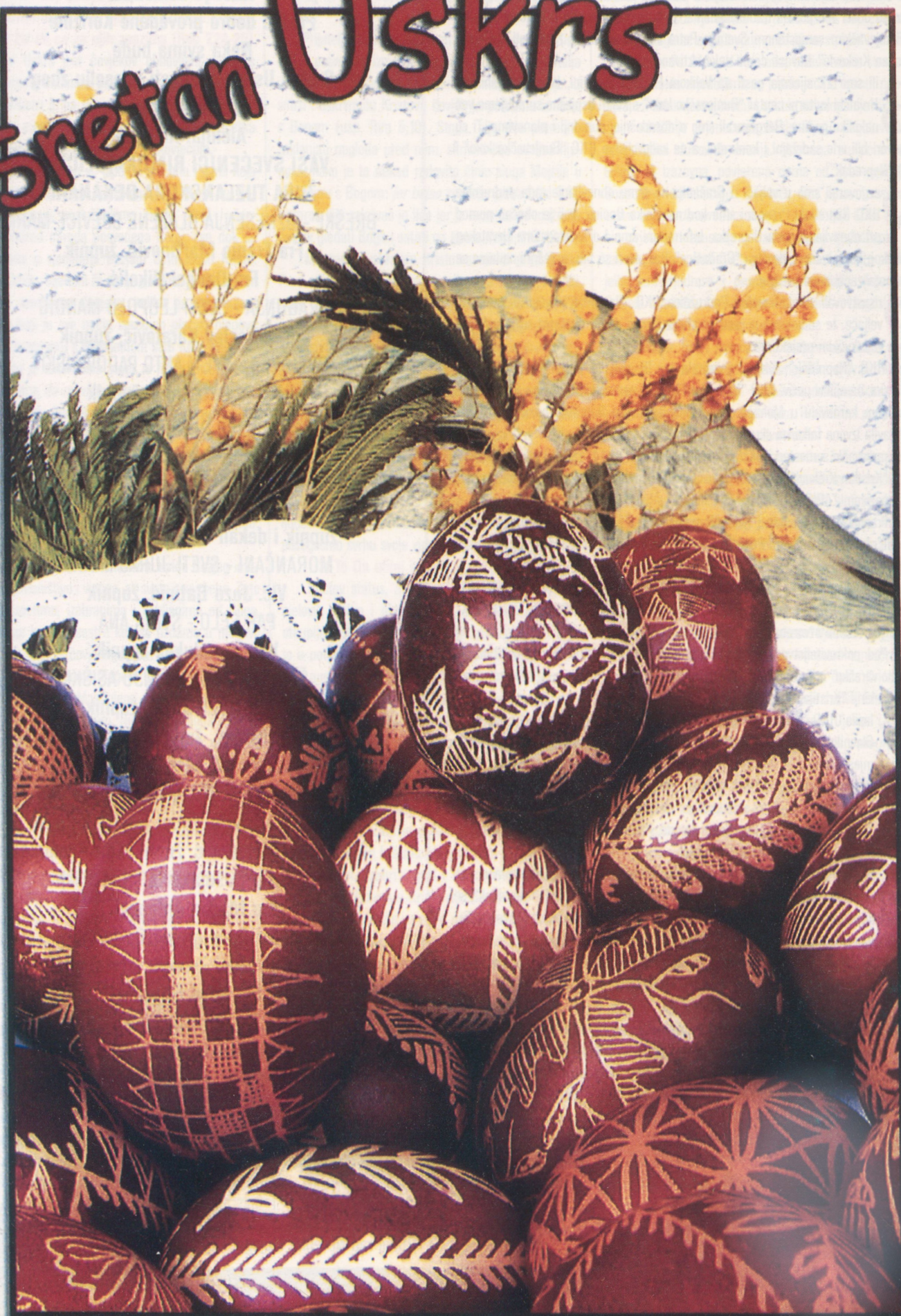
Broj 161

TUZLA, OŽUJAK 2007.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

Sretan Uskrs

Dragi čitatelji,

U siječnjaškom broju Hrvatskog Glasnika objavili smo Aktivnosti HKD Napredak Tuzla u 2006. godini i konstatirali da je Napredak i u protekloj godini ostavio neizbrisiv trag kada je u pitanju kulturni život grada Tuzle, tuzlanske županije, BiH i Napretkovih podružnica općenito. U ovom broju možemo sa zadovoljstvom reći da smo u ovoj godini uspjeli realizirati značajne kulturne sadržaje i da smo dali osjetan doprinos brojnim oblicima kulturnog zbližavanja umjetnika i kerkvi su oblici već postali tradicionalnima. To smo mogli uraditi u odličnoj suradnji sa Franjevačkim samostanom Svetoga Petra i Pavla u Tuzli i realizirati u Galeriji "Kristian Kreković". Navesti ćemo neke aktivnosti:

Bili smo 27. siječnja gosti na Velikom Prelu u Subotici, koje je organizirao Hrvatski kulturni centar "Bunjevačko kolo", s kojim uspješno surađujemo već nekoliko godina. Razgovarali smo o dosadašnjoj suradnji i planovima. Ti su razgovori bili vrlo sadržajni i konkretni, a na zadovoljstvo HKC "Bunjevačko kolo" i HKD "Napredak".

Razgovarali smo u veljači u Gračanici na temu obnavljanje rada podružnice HKD Napredak. Primljeni smo kod načelnika Općine, koji je obećao pomoć pri obnavljanju rada Napretka. Informirani smo i o aktivnostima Hrvatskog katoličkog dobrotvornog društva "Gračanica". Razgovori su bili uspješni i nadamo se skoraj realizaciji dogovorenog.

Prisustvovali smo Skupštini Podružnice HKD "Napredak" Brčko-Distrikt, 16. veljače, te sudjelovali u radu uz obećanje, da ćemo nastaviti surađivati na zajedničkim projektima.

- HKD "Napredak" Tuzla organiziralo je, 18. veljače posjet gradu Mohaču, Mađarska, na njihov poziv. HKD "Napredak" iz Tuzle već nekoliko godina sudjeluje na pokladnom karnevalu u Mohaču. Pod pokroviteljstvom Napretka na karnevalu se predstavila izvorna folkorna skupina HKD "Ljubače" iz Ljubača.

Franjevački samostan i HKD "Napredak" upiličilo je, 14. ožujka izložbu u Galeriji "Kristian Kreković" fotografije bosanskoga franjevca fra Marijana Karaule pod nazivom ZAPISI DUŠE.

- Franjevački samostan i HKD "Napredak" su 24. ožujka organizirali Koncert klasične glazbe pod nazivom POHALA KRIŽU. Naši su gosti bili članovi Zagrebačkog baroknog trija.

- HKD "Napredak" i Franjevački samostan su u izložbenom prostoru Galerije "Kristian Kreković" organizirali izložbu slika pod nazivom LACKOVIĆ I UČENIK. Izložba je svečano otvorena 25. ožujka.

- Pod pokroviteljstvom Franjevačkoga samostana i HKD "Napredak" Udruga "Izvorno vareško" iz Vareša, održala je 29. ožujka svoju kupoprodajnu izložbu rukotvorina u Galeriji "Kristijan Kreković".

Glasi HKD "Napredak" - Hrvatski Glasnik izlazi redovito, mjesečno. U Glasniku su objavljena sva navedena i druga značajna događanja u ovim mjesecima.

U prošlom broju smo postavili pitanje: Tko je kriv što u Skupštini Tuzlanskoga kantona ima malo Hrvata. Sami smo krivi, jer nismo jedinstveni i nemamo jedinstven stav kada je u pitanju interes Hrvatskoga naroda. Nas nitko ne dijeli, mi se sami dijelimo.

Događaju se čudne stvari koje nisu razumljive, daje se amandman na Proračun Kantona kojim su sredstva planirana za rad HKD "Napredak", s tim da se usmjere na Društvo "Hrvatski dom". Amandman nije usvojen. Tu ne treba komentar. Svi znaju da su u Bosni i Hercegovini tri nacionalna kulturna društva: Napredak, Preporod i Prosvjeta. Sigurno je, da su financijska sredstva neophodna za rad i Društva "Hrvatski dom" i HKD "Napredak". Sve se može riješiti dogovorom, kako je i bilo prošle godine.

Dolazi Uskrs naš najveći blagdan kada trebamo pružiti ruku pomirenja i opraštanja. Svjesni smo da sve u životu prolazi. Nestaju radosti i zadovoljstva, ali smo svjesni da nas čeka osobno Uskrsnuće u Gospodinu na vječni život. NEKA BUDE USKRS U SVIMA NAMA!

J. N.

Uskrsna čestitka

Došao je slavni Uskrs!

Krist je pobijedio smrt i grijeh.

Krist je uskrsnuo!

Poslije dobro provedene Korizme

Neka svima bude

Sretan Uskrs u radosti i veselju zbog

Kristova uskrsnuća.

Aleluja! Aleluja!

VAŠI SVEĆENICI RIMOKATOLIČKIH

ŽUPA TUZLANSKOGA DEKANATA

BREŠKE - UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Fra Franjo Martinović, župnik

Fra Danijel Nikolić

DRAGUNJA - SVETI LEOPOLD MANDIĆ

Vlč. Miroslav Karatović, župnik

DRIJENČA - SVETI ANTO PADOVANSKI

Fra Marko Antić, župnik

HUSINO - ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Vlč. Mato Aračić, župnik

LUKAVAC - SVETI ANTO PADOVANSKI

Preč. Pero Ilikić,

župnik i dekan tuzlanskoga dekanata

MORANČANI - SVETI JURAJ MUČENIK

Vlč. Jozo Batinić, župnik

PAR SELO - SVETA ANA

Vlč. Ivan Jukić, župnik

ŠIKARA - SVETI FRANJO ASIŠKI

Fra Mladen Jozić, župnik

Fra Ivan Opačak, župni vikar - kapelan

TUZLA - SVETI PETAR I PAVAO

Fra Zdravko Anđić, gvardijan i župnik

Fra Marko Lovrić, župni vikar - kapelan

Fra Nikola Matanović, župni vikar - kapelan

Fra Josip Bošnjaković, prop. i isp.

Fra Martin Antunović,

direktor Opće gimnazije (KŠC) i

upravitelj župe Zvornik (srebrenica)

Fra Pavo Filipović

ŽIVINICE - SVETI IVAN KRSTITELJ

Vlč. Vlado Jagustin, župnik

Vlč. Anto Burić, župni vikar - kapelan

Naslovna strana:

Ručni rad Nevenke Mujagić i Emilije Zloušić, Vareš

Nadbiskup vrhbosanski

SARAJEVO, USKRS 2007.

Uskrsna poslanica

1. A on koji ostaje do vijeka... može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - u vijeku živ da se za njih zauzima (Heb 7,24-25)

Gospodinov Uskrs jest čovjekov obnovljeni savez s vječnim Ocem. Dubinom usavršen u samom Jednorođencu razastrt je na sve narode i rase. Karaktera je vremenitog, a značenja vječnog - obećana od početka povijesti spasenja pa do vremena vjekovječnih.

Uistinu, trebala su se ispuniti sva ona Pisma koja su navijestila otkupljenje ljudskoga roda. Koja su vjekovima klicala u poslušiteljima Božje riječi i čeznutljivim srcima naroda posvećena Bogu, sve dok se nisu ispunila u vječnome Božjem Sinu Isusu Kristu. Mučen na križu, cijenom života je pokazao koliko vječni Otac ljubi zemljanog čovjeka, koliko ga vrijeduje i cijeni i na koji je sve način spreman plaćati njegove dugove. U razgovoru s Nikodemom sam Krist svjedoči: *Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca, da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni (Iv 3,16)*. A apostol Petar besjedi: *Po milosti smo Gospodina Isusa spašeni (Dj 15,11)*. Tako, premda grijehom oboljeli, u njegovu trpljenju smo ozdravljeni, u smrti oživljeni, u uskrsnuću spašeni i proslavljeni pozivom na život duha, stvorena za nepropadljivost, savršenost, trajnost, štoviše: vječnost (usp. Iv 6,63).

Po vječnom Sinu baštiniči smo dakle Božjeg imanja koje je neuništivo i vječno, ali sveto i savršeno. Zato i pripada svetima, izabranima i ljubljenima od Boga, nama draga braćo i sestre koji se uzdamo u njegovo sveto ime i čijim se čovjekoljubljem ponosimo (usp. Ps 33,21). Mi smo svjedoci njegova uskrsnuća, baš kao i Ivan i Petar, Marija Magdalena i svi Isusovi apostoli zajedno s Marijom Majkom. Njihova svjedočanstva su prvine žive radosne vijesti - Evandjelja. S njima ne prestaje sukcesija naviještanja uskrsnuća. Naprotiv, ona postaje sve prostranija i jača. I danas snažno prodire u čovjeka, u njegovu dušu, budi usnuli duh i potiče na radosno življenje i svjedočenje najvećega dara Božjega:

- da smo u njegovu vječnom Sinu i mi posinjeni i u njegovoj slavi proslavljeni;

- da smo u njegovu pozivu pozvani svjedočiti svima i navijestiti svakomu najradosniju vijest spasenja (Mk 16,15).

2. Takav nam je Veliki svećenik i bio potreban - svet, nedužan, neokaljani, odijeljen od grješnika i uzvišeniji od nebesa (Heb 7,26)

Očeva želja za čovjekovim spasenjem je toliko velika da je ponudio vlastitog Sina kao otkupninu za sve grijehe. Sin je svojevoljno, sveto i nedužno prihvatio Očevu volju (usp. Iv 3,16). Presveti Otkupitelj je tako posvetio čovjeka i osposobio ga milostima koje ga vjerom, voljom i htijenjem mogu dovesti do iskustvenog doživljaja Božje prisutnosti. Kristovim uskrsnućem čovjek je uzdignut na prijateljski odnos s Bogom. Zato, nema više odnosa Gospodar - sluga, nego Prijatelj -

prijatelj (Iv 15,14-15). Odnos je to puno prisniji, jasniji i jači.

Prijatelj evati s Bogom je moguće samo preko Sina koji je posrednik između Oca i ljudi, između Stvoritelja i stvorenja. Otkrivamo tako dublji smisao spasenja: U smrti i uskrsnuću Kristovu čovjek je posvema izmiren s Bogom (usp. Rim 5,10). Stoga, nije više potrebno zaklanjati pogleda pred njim, skrivati lice od lica njegova, kako je to nekad redovito činio sluga Mojsije u razgovoru s Bogom: *jer bojao se Boga gledati (Izl 3,6)*. I prorok Ilija zakrivao je lice jer je znao da ne može živ čovjek gledati Boga i ostati na životu. (usp. 1Kr 19,13).

Mi smo u uskrsnom Kristu razotkriti pred Ocem. Pred njim stojimo gololavi, ali ne u strahu i stidu, nego u radosti neizrecivoj što smo njegov narod voljeni i sveti. Stari veo je zauvijek pao, ta više i nije potrebit, jer nas je Krist izmirio s Ocem i tako ispravio drevno grijehom iskrivljenu Božju priliku u nama. Čemu se onda skrivati kad smo ponovno odsjaj njegova savršenstva, kad smo opet uzdignuti i uzvišeni, dragi sinovi i kćeri. Radost je ova također velika za Vječnog Oca i "Cijelu Kuću", anđele i nebesa (usp. Lk 15,10). I premda ga još posvemašnje ne gledamo licem u lice, kako ćemo ga gledati po našem uskrsnuću, u njega vjerujemo i u ljubavi klikćemo od radosti neizrecive i proslavljene što postigosmo svrhu svoje vjere: spasenje duša (1 Pt 1,9).

3. To On učini jednom zauvijek (Heb 7,27)

Kristov status, u odnosu na ljudsko spasenje, je cjelovit, stalan i nepromjenljiv. Ono što je u namisli otkupljenja Vječne Providnosti bilo potrebno učiniti Sin je u potpunosti izvršio slobodno i odvažno, bez prijetnje i gundanja (usp. Iz 53,7-8). Uskrsnućem je usavršio ljudsku sliku, a kao vidljivi spomen-znamen ostavio je križ za znak vječnog otkupiteljskog dara. Križ je tako simbol pobjede, ne poraza, znak Božje svemoći, a ne bespomoći. Znak je uzdanja, a ne beznađa i očaja. Znak je radosti, a ne tuge. I konačno, znak je neizmjerne Božje ljubavi koju iskazuje do tisuću naraštaja (usp. Pnz 7,9). Zato je uvijek postavljen na istaknuto mjesto pobožnih kršćana da podsjeća i posvećuje, da jači i krijepi, hrabri i tješi i da svjedoči da smo *po Kristu i s Kristom* i u Kristu otkupljeni narod Božji.

Kao djeca Božja i njegovi nasljedovateli trajni smo mu svjedoci na zemlji. Njegov primjer je proslavljena muka, pobijedena smrt, uklonjena mržnja i strah te usavršena ljubav. I zato veli: *U svijetu imate patnju, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!* (Iv 16,33).

Što mi drugo preostaje nego da vam kao vaš nadbiskup neprestano dozivam u pamet sve ove riječi što izlaze iz Božjih usta: *Krist je umro, Krist je uskrsnuo, Krist će doći ponovno!* Do konačnog dana valja nam biti trijeznima i zajedno bdjeti. Znamo dobro da protivnik naš, đavao, kao *ričući lav obilazi tražeći koga da proždre* (1Pt 5,9). Samo postojani u vjeri i stanju smo se oduprijeti njegovoj zlovolji i zlu htijenju.

Stoga, ponajprije, hrabrim svoje svećenike i redovnike u nadbiskupiji, koji djeluju i rade u župama

malim i velikim, onima malobrojnima i onim mnogoljudnim. Ako doista vjerujemo da je Uskrsnuli neprestano s nama, koga se onda bojati, pred kime strepiti i uzmicati? (usp. Ps 27,1). U Kristovoj blizini nema straha! Zajedno dakle svjedočimo za jednu jedinu Istinu, poučavajući tako vjernu braću i sestre na predanije življenje i odvažnije svjedočenje Božje Riječi, pogotovo u ovoj Godini duhovnih zvanja. Vremena su ponovno teška, ali izazovna, povjerena nama od Svemogućeg Gospodina koji obećaje i svjedoči: *Evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta (Mt 28,20)*. Krist vam bio svjetlost i spasenje u raznorodnim tjeskobama i zabrinutostima. Duh Sveti podario vam svetosti i podijelio vam mudrosti i pronicljivosti u duhu vašemu. Svojom odanošću i zalaganjem obnovimo i blagoslovimo narod posvećen Gospodinu!

Također, Bogu posvećene i zavjetovane osobe neizmerno mogu doprinijeti duhovnoj obnovi svojim molitvama i djelima ljubavi. U sušnim danima Crkva se uvijek napajala iz posvećenih oaza. Pročistimo ponovno izvore da nam poteče voda životvorna.

Vjerni puk Božji potičem na žarče i češće drugovanje s Bogom u svetoj misi, zajedničkim obiteljskim molitvama, osobnim pobožnim zazivima, dobrim djelima i bratskoj otvorenosti prema svim ljudima. Neka vaše obitelji budu svjedoci mira i ljubavi, zajedništva i jedinstva, bogobojaznosti i svih darova Božjih koji su vam podijeljeni preko Crkve - duhovne nam hraniteljice. Roditelji bodrim da žive sveto i moralno i da ne ogorčuju mlade živote svoje djece! Djecu savjetujem da slušaju svoje roditelje kako bi odrastali u mudrosti i miru (usp. Ef 5,21-29; 6,1-4). Budite dakle Crkva u malom, u kojoj se moli i neprestano zaziva Presveto Ime Isusovo i zagovorna pomoć Blažene Djevice i Majke. To je sadržaj pastoralnog trogodišnjeg programa pastoralne obitelji.

O Uskrsu stoga svoj dragoj braći svećenicima, redovnicima i redovnicama neka je plodna i blagoslovljena svetkovina našeg otkupljenja.

Svim roditeljima, mladim obiteljima, studentima, mladeži našoj, djeci i đacima neka su od Svemogućega Boga blagoslovljeni ovi uskrsni dani.

Svima starima i nemoćnima neka je ovo vrijeme puno smilovanja i milosrđa Božjega, a oči neprestano uprte u uskrsnulog Gospodina.

Svima teško oboljelima i ojađenima neka je utješna Uskrs, s velikim darom pouzdanja u Božju providnost i njegovu volju koja je duboko smisljena u otkupiteljskomkom naumu ljudskog roda: SVIM VJERNICIMA MILOST I MIR OD BOGA OCA I USKRSLOGA SINA I PRESVETOGA TJEŠITELJA DUHA SRETAN USKRS!

Vinko kardinal PULJIĆ, nadbiskup

franko kurt Puljić

Put spasonosnog trpljenja

Nazvao sam ovaj članak "Put spasonosnog trpljenja" imajući na umu naslov jedne enciklike blagopokojnoga pape Ivana Pavla II. posvećene temi patnje. Patnja i trpljenje mogu biti besmisleni ili smisleni, odn.

li "na mjesto Golgotu" (Mk 15, 22). Ovi evangeoski tekstovi okvirno smještaju put Isusova patničkog puta. Ti nam biblijski ulomci ujedno svjedoče o živom sjećanju Pracrke o Spasiteljevu putu trpljenja od 'gore maslina' do 'kalvarijskog brda'. Crkva u svakoj epizodi koja se dogodila na tom putu otkriva misterij ljubavi. Svaki korak Kristov predstavlja približavanje k punom ostvarenju spasenjskog nauma. Križni put je hod prema univerzalnom opraštenju (usp. Lk 23, 34). Na putu križa svaki je susret - s prijateljima, neprijateljima, s ravnodušnicima - škola života. Na kršćanskom je Zapadu malo koja pobožnost tako obilježena kao 'put križa'. Jeruzalemska je crkva vrlo rano pokazivala veliko zanimanje za 'sveta mjesta'. Arheološki nalazi svjedoče o postojanju obilježja kršćanskoga kulta na području gdje je Krist bio pokopan još u 2. st., a neka hodočasnica imenom Eteria u spisu Peregrinatio Etheriae spominje 3 građevine sakralnog odn. kulturnog karaktera koje su u 4. st. postojale na vrhu Golgote. Ona nam svjedoči i o procesijama koje su se u određena vremena na tom području održavale. Naravno, tu se još ne radi o križnom putu kakvoga mi danas poznajemo, ali su te procesije svakako embrionalna forma budućega križnoga puta, odn. pobožnosti nazvane u srednjem vijeku 'via crucis'. Jeruzalem je grad povijesnoga križnoga puta. No, tijekom srednjega vijeka fasciniranost svetim mjestima je potakla želju da se taj tragični povijesni događaj upriliči i u vlastitoj zemlji. Put križa kao pobožna vježba u obliku u kojemu je došao do nas plod je kasnoga srednjega vijeka. Na razvoj te obilježene pučke pobožnosti velik su utjecaj imali sveti Franjo Asiški (+1226), sv. Bernard (+1153) i sveti Bonaventura (+1274). Dodatni faktor koji je doprinio zanimanju za tu pobožnost svakako je bio i entuzijazam križarskih pohoda koji su pokušali ponovno kršćanskome svijetu vratiti 'sveti grob' oduzet od muslimana. 1294. dominikanac Rinaldo di Monte Crucis u svojoj knjizi 'Liber peregrinationis' piše kako se do svetoga groba uspinjao "per viam, per quam ascendit Christus, baiulans sibi crucem" i opisuje razne postaje na tom putu: Herodovu palaču, Litostratos (mjesto Kristove osude), mjesto susreta s jeruzalemskim ženama, mjesto na kojemu je Šimun iz Cirenje na sebe uzeo Gospodinov križ itd. Križni put je u svojoj konačnoj oblikovnoj fazi nastao stapanjem triju pobožnosti koje su se počev od 15. st. razvile u Njemačkoj i nekim drugim zemljama, a koje su se tematski odnosile na Kristove posljednje trenutke života. U to je vrijeme vladala velika razlika između križnih puteva od mjesta do mjesta: broj postaja i njihov redoslijed bio je vrlo različit. U tadašnjim križnim putevima bilo je postaja kao što su 'hvatanje Isusa u getsemanskom vrtu', 'Petrova zataja', 'bičevanje Isusovo', 'obijesne optužbe u Kaifinoj kući' i dr. Sve te scene nisu ušle u textus receptus (konačna verzija) pobožne vježbe križnoga puta. Put križa je u svojoj aktualnoj formi, sa svojih 14 postaja, nastao u Španjolskoj 17. st., osobito u franjevačkim ambijentima. Franjevački misionar i svetac,

Leonardo Portomauricijski (+1751), bio je najveći propagator pobožnosti križnoga puta. On sam je vodio izgradnju 572 križna puta od kojih je najpoznatiji ostao onaj sagrađen u rimskom koloseumu 1750. na zahtjev pape Benedikta XIV.

Što se tiče biblijskoga sadržaja 14 postaja križnoga puta valja napomenuti kako su postaje III, V, VII (3 Kristova pada pod križem), IV (susret Isusa sa majkom) i VI (Veronika pruža Isusu rubac) bez izričitog upućivanja na Bibliju. No, te su scene ušle u pobožnost križnoga puta zbog svoje teološke dubine i važnosti. Prije nekoliko je godina Kongregacija za božanski kult autorizirala uporabu alternativnih shema križnoga puta. Time se ne želi dokinuti tradicionalna shema križnoga puta, nego se želi dati prostora pokojnoj drugoj važnoj postaji koja nije ušla u textus receptus. Na taj se način ujedno markira i izvanredno bogatstvo Kristova križnoga hoda kojega nijedna shema ne može potpuno iscrpiti.

Vjerojatno je križni put tijekom stoljeća postao tako obilježena pobožna vježba zato što na nevjerojatno plastičan način ilustrira borbu između dobra i zla, između istine i laži. Postaje križnoga puta nude mogućnost da se svatko od nas bar u nekoj situaciji ili u nekom liku prepozna. Najbolje bi bilo kada bismo se mogli identificirati s likom skrušenog razbojnika koji prepoznaje svoj grijeh, svoj životni promašaj ili s likovima Marije majke Gospodinove, Marije Magdalene i ljubljenog učenika Ivana koji su ostali vjerni suputnici kroz Kristov život i nisu ga napustili ni onda kada su to učinili svi drugi. Put križa nam pokazuje kako se čovječanstvo odnosi prema onome što je najvrednije: ubijamo i tjeramo od sebe ono što bismo trebali voljeti. Križni put je drama neuzvraćene ljubavi. U scenama Isusova kalvarijskog hoda daleko je glas njegova trijumfa, daleko su poklici s jeruzalemskih cesta: "Hosana Sinu Davidovu, blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje". Umjesto grancica palme i masline sada su tu koplja vojnika, umjesto oduševljenog klicanja naroda vika i uvrede, umjesto radosne dječje pjesme plač rastuženih jeruzalemskih žena, umjesto kraljevskoga pohoda krvavi uspon na mjesto muke s križem na ramenima. Na križnome putu nema onog mnoštva što ga je Isus nasitio kruhom, nema onih koje je ozdravio od teških bolesti, nema grešnika koje je poveo putem obraćenja, nema čak ni apostola s kojima je provodio svaki dan svojeg javnog djelovanja. Postaje križnoga puta vjerniku otkrivaju da pred njim ne stoji nikakav antički junak niti postmoderni superheroj koji svoju misiju obavlja gotovo neozlijeđen, nego čovjek Isus iz Nazareta koji biva zgažen. Krist je bio u svemu posljednji samo ne u ljubavi - tu je bio prvi. Time je nama dao naše vrijeme u kojemu vladaju sebičnost i ravnodušje. Na postajama križnoga puta otkrivamo jednu veliku istinu za nas: "Od vremena Spasa Krista, nova lica, scena ista".

Lacković, Križa

spasonosni. Ako čovjek svoje trpljenje, svoju patnju preda u ruke Gospodnje, tada su to spasonosne stvarnosti. U suprotnome su patnja i trpljenje besmisleni. Križni put je kroz mnoga stoljeća bio veoma obilježena pobožnost među Hrvatima katolicima. Vjerničko molitveno okupljanje u Drijenci svjedoči da je to i ostao do dana današnjeg unatoč svemu. Zbog obiljubljenosti pobožne vježbe križnoga puta među našim vjernicima dobro bi bilo reći nešto i o njezinu nastanku i povijesnom razvoju, a svakako i o njezinom teološkom značenju.

"Otpjevaše hvalospjeve i zaputiše se prema Maslinskoj gori" (Mk 14, 26). A od Maslinske gore, gdje su započeli Kristovi posljednji trenutci, Isusa su odvuk-

KRISTOVO USKRSNUĆE - ZALOG NAŠEG USKRSNUĆA

Možete misliti kako su se apostoli Isusovi osjećali kad su čuli da Isusova tijela nema u grobu. Na sve drugo bi prije pomislili, nego na to, da je Isus uskrsnuo od mrtvih. Istina, Isus im je često govorio kako će morati mnogo pretrpjeti i kako će morati umrijeti, ali i kako će treći dan uskrsnuti, ali to su bile samo riječi koje su oni brzo zaboravili.

Međutim, kad im se Isus ukazao u dvorani posljednje večere na sam dan svoga uskrsnuća i kad je među njih došao kroz zatvorena vrata, jer mu je poslije uskrsnuća tijelo bilo preobraženo i prođuhovljeno i kad im je dozvolio da opipaju i vide njegove rane i kad je u njih dahnuo i rekao im: "Primitite Duha Svetoga, kome oprostite grijehe, oprostit će im se, a kome zadržite grijehe, zadržat će im se," - apostolima se počeo bistriti um i gorjeti srce i počeli su se prisjećati svega što im je njihov Učitelj govorio, dok je s njima bio, i kako je pred njima brojna čudesa učinio.

Vrhunac svega dogodio se kad im se poslije uskrsnuća, ukazao pred više stotina vjernika na brdu u Galileji. I kad su vidjeli Isusa, svi su pred njega kleknuli, a Isus pristupi apostolima i reče im: "Data mi je sva vlast i na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučavajte sve narode i krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Učite ih da drže sve što sam vam zapovijedio." I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.

Tako su Isusovi apostoli Isusovo uskrsnuće doživjeli na jedan nepobitan, neposredan i iskustven način. Do tada te ljude nije moglo ništa promijeniti, ali kad su ti ljudi svog Učitelja nakon uskrsnuća svojim vlastitim očima ugledali, odmah su

zaključili, da je istina sve ono što im je govorio i došli su do zajedničkog zaključka da treba sve žrtvovati i potpuno se predati u službu svoga Učitelja, pa makar i svoj život za Krista položiti.

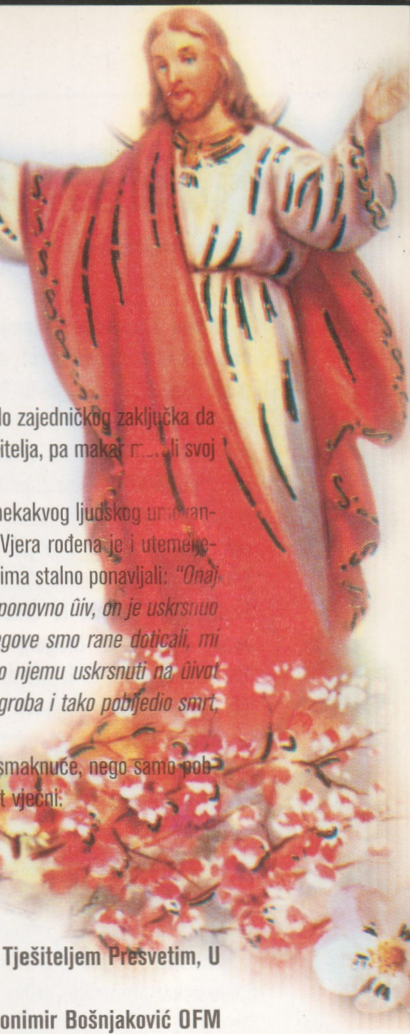
Stoga, tko bi pomislio da je ova naša Vjera proizvod nekakvog ljudskog umovanja i ljudskog filozofiranja, gorko bi se prevario. Ova naša Vjera rođena je i utemeljena na onim riječima apostola koje su oni svojim neprijateljima stalno ponavljali: "Onaj Isus, naš Učitelj kojeg ste vi potpuno nedužno ubili, on je ponovno živ, on je uskrsnuo od mrtvih, mi smo ga svojim vlastitim očima gledali, njegove smo rane doticali, mi smo ga slušali kako nam govori i zato ćemo i mi svi po njemu uskrsnuti na život vječni, jer On je svojom Božanskom snagom uskrsnuo iz groba i tako pobijedio smrt, grijeh i sotonu."

Dakle, od Kristova uskrsnuća, smrt više nije grozno smaknuće, nego samo jedonosni prijelaz uskrsnulom Kristu u Očev dom i u život vječni.

O rajska žrtvo istinska
Što pakao si pokorila.
Što pretrgla si smrtni vez,
I dar života donijela!

Sva slava Ocu vječnomu i uskrslom Sinu mu s Tješiteljem Presvetim, U vječne vijekove vjekova. AMEN

Fra Josip Zvonimir Bošnjaković OFM

Iz Franjevačkoga samostana u Tuzli,

MIR I DOBRO
Svekolikom katoličkom puku
koji se raduje Uskrsnuću
GOSPODINOVU.
ALELUJA!
BRAĆA FRANJEVCI

**Uskrsnu Gospodin doista,
u ranu zoru uskrsnu! Aleluja, aleluja!**

Uskrsnuo je naš gospodin, veselimo se i kličimo, aleluja! Uskrsno svjetlo koje izbija iz Uskrsnuloga neka obasja Vaš život, Vaše putove, svako Vaše nastojanje u dobru i borbi za dobro, neka blagoslovi i uveća Vašu ljubav koju poklanjate drugima na ovoj zemlji. Molimo Uskrsnulog Gospodina da blagoslovi svaki vaš i naš rad za dobro čovjeka!

**SVOJIM ŽUPLJANIMA
KAO I SVIM KATOLICIMA,
ŽELI SRETAN USKRS!
fra Franjo Martinović**

Isus je umro, ali je uskrsnuo...

"Nek se raduje zemlja, tolikim obasjana bljeskom,
i rasvijetljena sjajem vječnog kralja,
neke osjeti da je nestalo po čitavome svijetu mraka".
(Iz Vazmenog hvalospjeva)

Sretan i blagoslovljen Uskrs
žele vam
Sestre kćeri Božje ljubavi
Samostan kraljice sv. Krunice Tuzla

**Uskrsnu Pastir dobri koji život svoj
položio za ovce svoje! Aleluja!**

Pastir dobri s ljubavlju je žrtvovao život, pobijedio smrt da bi smo i mi bili besmrtni i baštinioci njegove otkupiteljske ljubavi.

Sretne i blagoslovljene Uskrsne blagdane sa željom da uskrsli Gospodin svima podari mir i radost,
žele Sestre Kćeri milosrđa iz Šikare

FRANJEVAČKA MLADEŽ

Vam želi
SRETNE USKRSNE BLAGDANE
klićući sa svetim Franjom:
Bog moj - sve moje!
FRAMA TUZLA

Kanonska vizija i rekolekcija u Srebrenici

U sklopu Kanonske vizitacije župa tuzlanskog dekanata mons. prof. dr. Marko Josipović posjetio je u subotu 24. ožujka 2007. župu Srca Isusova u Zvorniku i kapelu sv. Marije u Srebrenici. Uz mons. Josipovića i fra Martina Antunovića župnika, ovo područje su posjetili dekan tuzlanskog dekanata vlč. Pero Ilikić, gvardijan tuzlanski fra Zdravko Anđić, ravnatelj KSC u Tuzli mr. vlč. Josip Lebo, župnik iz Šikare fra Mladen Jozić, župnik iz Dragunje vlč. Miroslav Karatović te župnici iz Morančana vlč. Jozo Batinić i vlč. Vlado Jagustin iz Živinica.

Kako župa u Zvorniku nema župne crkve, mons. Josipović i svećenike tuzlanskog dekanata dočekala je skupina vjernika u kapeli sv. Marije u Srebrenici.

Spomen kapela sv. Marije u Srebrenici sagrađena je na temeljima srednjovjekovnog franjevačkog samostana, prigodom 700. obljetnice dolaska franjevacu u Bosnu, po kojoj je franjevačka provincija dobila naziv "Bosna Srebrena".

Mons. Josipović razgovarao je s vjernicima Srebrenice i Bratunca o trenutnoj situaciji, te upoznao rukovodstvo i članove Udruženja "Klisa" koje djeluje od ove godine na području Srebrenice.

Za vrijeme misnog slavlja u svojoj nadahnu-toj propovijedi mons. Josipović govorio je kako je rat ostavio posljedice ne samo građevinama i privredi nego još više u srcima ljudi. Hrabrio ih i pozvao na nadu, jer Bog nikada ne ostavlja svoje.

Nakon misnog slavlja održao je predavanje o Jurju Dragišiću čuvenom srednjovjekovnom teologu i piscu rođenom u Srebrenici 1445. Kad su Osmanlije osvojili usorsku franjevačku kustosiju, Dragišić je pobjegao u Zadar a zatim u Italiju. Studirao je u Ferrari, Bologni i Padovi, a

kasnije u Parizu i Oxfordu. Pristupio je franjevcima konventualcima te je bio zaređen za svećenika. U Rimu je pripadao uglednim humanistima okupljenim oko kardinala Bessariona, pomiratelja Platonove i Aristotelove filozofije.

Dragišić je djelovao kao odgojitelj na kneževskim dvorovima u Urbinu i Firenci, gdje je bio povezan s predstavnicima glasovite Platonske akademije Gemista Plethona, kao profesor filozofije i teologije u Urbinu i Pisi, kao ravnatelj franjevačkog studija u Firenci i Rimu, zatim kao provincijal u Firenci te biva imenovan biskupom Caglija i naslovnim nadbiskupom Nazareta. Sudjelovao je na V. lateranskom koncilu (1512.-1515.) i predsjedao desetoj sjednici 4. svibnja 1515.

Dragišić je bio vrlo plodan filozofski i teološki pisac. Najpoznatija djela su: *Defensorium Bessarionis*, *In logicam introductorium*, *De libertate et immutabilitate Dei*, *De animae regni principe*, *De nautra angelica* (o prirodi anđela).

Najvažnije tiskano filozofsko djelo je: *Dialectica nova secundum mentem Doctoris subtilis et beati Thomae Aquinalis aliorumque realistarum* tiskano u Firenci 1488, a posvećeno sinovima Lorenca Medici, kardinalu Ivanu, koji je kasnije postao papa Leon X. To je prvo poznato tiskano strogo filozofsko djelo jednog Hrvata.

Prof. dr. Josipović želio je baš u Srebrenici osvijetliti lik jednog velikog i priznatog humanista iz Srebrenice za kojeg malo tko u Srebrenici zna da je i postojao.

Nakon predavanja svećenici su posjetili srednjovjekovni stari grad Srebrenik iznad Srebrenice koji je u fazi otkopavanje i restauracije, te izvore ljekovitih banjskih voda Crni Guber.

M. A.

Sretan Uskrs!

Srebrenica poslije odluke Međunarodnog suda pravde u Hagu

Bošnjaci insistiraju na odcjepljenju od RS

Odluka Međunarodnog suda pravde u Hagu u postupku tužbe BiH protiv Srbije, u kojoj je konstatirano da je u BiH jedino u Srebrenici počinjen genocid, ali da za njega nije odgovorna Srbija, već Republika Srpska, dovela je do političke destabilizacije u BiH.

Formiran je Inicijativni odbor za kolektivno iseljenje iz Srebrenice, koji je u međuvremenu promijenio naziv u Odbor za poseban status Srebrenice, koji najavljuje kolektivno iseljenje iz Srebrenice ukoliko ostanu pod ingerencijom RS. Međutim, čelnici Republike Srpske odbacuju mogućnost odcjepljenja Srebrenice od ovog entiteta, navodeći da bi to bilo protuustavno. S druge strane, Inicijativni odbor, koji je prikupio oko tisuću potpisa bošnjačkih povratnika, i dalje smatra da je njihov zahtjev utemeljen u haškoj presudi, a kao jedan od razloga navode i loš tretman institucija RS prema Srebrenici. Da je život u Srebrenici težak i bescrpničan potvrđuju i Srbi, kao većinski stanovnici u Srebrenici, ali oni ne žele izdvajanje iz RS. Oni smatraju da je više donacija usmjereno prema Bošnjacima, nego prema njima, te da bi se trebalo nešto učiniti po pitanju opstanka u Srebrenici.

Poseban status Srebrenice kao Distrikta podržali su članovi Predsjedništva BiH, Haris Silajdžić i Željko Komšić, predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, Beriz Belkić, predsjednici SDA i SDP, Sulejman Tihić i Zlatko Lagumdžija te potpredsjednik RS, Adil Osmanović na sastanku u Srebrenici, koji je organizirao načelnik Abdurahman Malkić. Zajednički stav predstavnika hrvatskog i bošnjačkog naroda na najvišoj razini i nedolazak predstavnika srpskog naroda u Srebrenicu, dao je naslutiti da će se tenzije u našoj zemlji pojačati.

Tome je doprinijela i odluka Skupštine općine Srebrenica, koja je prostom većinom bošnjačkih odbornika izglasala Rezoluciju o izdvajanju Srebrenice iz RS, dok su srpski odbornici napustili sjednicu, smatrajući da je takva odluka nelegalna i da se radi o rušenju RS.

Premijer RS, Milorad Dodik najavio je da će smijeniti lokalne zvaničnike u Srebrenici i uvesti prinudnu vlast, ukoliko se i dalje bude zagovarala ideja o izdvajanju iz RS. Obecao je da će Srebrenica biti posebno tretirana s aspekta ekonomske pomoći, ali da će ostati u okviru RS.

Visoki predstavnik u BiH, Christian Schwarz-Schilling prilikom nedavne posjete Memorijalnom centru Potočari u Srebrenici izjavio je da priča o distriktu Srebrenica nije nerealna, ali da se o tome treba otvoriti dijalog između predstavnika entitetske i državne vlasti.

Međutim, IZ OHR-a su poručili da je Rezolucija bošnjačkih odbornika u Srebrenici o izdvajanju ove općine iz RS neustavna i ako je lokalni parlament bude provodio, visoki predstavnik za BiH poduzet će čvrste mjere.

Više je nego očito da je status Srebrenice doveo do otvorenih političkih sukoba u BiH te da Srebrenica mnogima, kao i 1995. godine, kada je, kao "zaštićena UN zona" pala u ruke agresora, služi za ostvarivanje političkih ciljeva, a da se težak povratnički život koristi kao oruđe.

O problemima zdravstvene zaštite povratnika, ostvarivanja prava iz oblasti boračke zaštite koju su stekli u F BiH, a ne mogu je ostvariti po povratku u Srebrenicu, nezaposlenošću i drugim problemima nitko se zaista ne bavi i ne poduzima ništa da to riješi. Niko se ne bavi analizom zašto mladi ne žele da se vrate u Srebrenicu i zašto većina povratnika zapravo i nisu povratnici, jer koriste svaku priliku da se vrate u mjesto u kojem su živjeli u izbjeglištvu ili im se tamo djeca školuju. Pitanje prave donacije koje su upućene Srebrenici, a zapravo se tek petina tog iznosa od oko 700 milijuna KM može vidjeti kroz rekonstruirane kuće i putove, aktualizirano je opet u posljednjih mjesec dana. Međutim, nitko nema odgovora, a nema dovoljno ni volje da se objelodani kako su trošene te donacije.

A Srebreničani, usprkos svemu, očekuju da će do 11. srpnja, na 12. godišnjicu od pada Srebrenice i masakra civila, dobiti poseban status.

J. Šarac

RAZGOVOR VEDRAN ČIČAK

ŠEF RADIO-TELEVIZIJSKOG ORKESTRA BiH

Drago mi je
da sam bio u
Napretkovom
orkestru jer
Napredak
je ostao u
mom srcu

HG: Veći dio Vašeg života vezan je uz tamburu i tamburašku glazbu. Možete li nam ispričati nešto o počecima te veze. Kako ste se opredijelili baš za tu vrstu i kako je sve počelo?

Vedran: Početak je bio sasvim slučajan. Bilo je to u siječnju 1993. godine kada sam išao na vjeronauk. Tako je jednog dana došao g. Vinko Dobričić i pitao da li ima kandidata za školu tambure. Bilo je to jedno teško vrijeme kad se nije imalo gdje izaći i falilo nam je druženje, pa smo iz znatiželje moj brat i ja došli na prvu probu koja se održavala u samostanskoj garaži gdje nije bilo ni malo toplije nego što je vani. U toj garaži se rodila ta ljubav prema tamburi uz pomoć našeg učitelja i prijatelja g. Vinka Dobričića koji nam je svojim pristupom i znanjem pomogao da završimo taj instrument.

HG: Svakom umjetniku u dragom sjećanju ostaje prvi nastup. Kada ste Vi imali svoj prvi nastup, s kim ste nastupali i čega se rado sjećate?

Vedran: Prvi nastup bio je za patron župe, nastupao sam kao član tamburaškog orkestra HKD "NAPREDAK" koji je vodio g. Vinko Dobričić. U to doba bilo je koncerata u gradu, kao i nastupa po okolnim selima. Rado se sjećam druženja s momcima i curama s kojim sam svirao u prostorijama samostana kao i na nastupima.

HG: Nakon prvog, uslijedilo je nebrojeno nastupa, koncerata... Možete li izdvojiti neke značajnije?

Vedran: Bilo je dosta nastupa. U to ratno vrijeme nastupi i koncerti su se uglavnom svirali u Tuzli i u bliznjoj okolini jer dalje se nije ni moglo. Nakon rata prvi odlazak i značajniji nastup bio nam je u Osijeku na festivalu Paje Kolarica gdje smo osvojili srebrnu plaketu. To je bila prva nagrada koja nam je dala poticaj za više rada i ozbiljnosti. Nakon toga imali smo puno nastupa širom Bosne.

HG: Tamburaški orkestar HKD Napredak nastupao je širom BiH, ali i izvan njezinih granica. Koji nastupi u inozemstvu su Vam ostali u posebnom sjećanju i zašto?

Vedran: Imali smo nekoliko koncerata po Hrvatskoj: Kninu, Zagrebu, Novoj Gradišci, Osijeku... Jedan od većih koncerata se održao u Beču te Mađarskoj. Ostali su posebni zato što smo prvi put otišli u Beč i u Mađarsku kao i publika koja nas je s oduševljenjem slušala i častila velikim aplauzima. Svaki koncert je bio po sebi poseban i neponovljiv kao i za svakog glazbenika.

HG: Jedno vrijeme Napretkovi tamburaši su nastupali i pod Vašim vodstvom. Možete li nam reći nešto o tom vremenu?

Vedran: To je bilo vrijeme kad se naš učitelj g. Vinko Dobričić razbolio i netko je morao voditi orkestar da se ne bi raspao. Pošto sam bio solist i najistaknutiji svirač, pripala mi je ta čast.

HG: Napretkov tamburaški orkestar osvojio je brojne nagrade, pohvale i priznanja, počevši od najviših priznanja na festivalima u BiH te Republici Hrvatskoj. Također, zapažen uspjeh ste postigli i u Sloveniji. Vjerujem da je teško izdvojiti sva priznanja, ali možete li spomenuti barem neka koja smatrate značajnijim?

Vedran: Nagrada i priznanja je bilo puno. Nama najznačajnija bila je srebrna plaketa "Paje Kolarica" u Osijeku gdje su nastupali orkestri iz cijele Hrvatske kao i Europe što znači da se radilo o velikom festivalu za koji smo morali pripremiti nekoliko teških kompozicija. U Sarajevu 2000. godine osvojili smo prvu nagradu na tamburaškom festivalu "Orfe". Tu smo nastupali kao orkestar koji je vodio g. Vinko Dobričić i kao mali tamburaški sastav koji sam vodio ja. Sjećam se i jedne zgode kada smo bili na generalnoj probi gdje smo svirali neke virtuosne kompozicije kada nam je rečeno da ne možemo nastupiti jer smo predobri u odnosu na ostale. Naravno uz insistiranje dozvolili su nam i nagrada je osvojena.

HG: Što je s pojedinačnim, Vašim osobnim priznanjima koja ste stekli kao Napretkov tamburaš?

Vedran: Veliki značaj davao sam svome bendu koji je bio okosnica Napretkovog orkestra. S njim sam u Novom Sadu na međunarodnom festivalu "Janike Balaža" 2001. osvojio specijalnu nagradu žirija. Na festivalu su sudjelovali najpoznatiji tamburaški bendovi i orkestri iz Vojvodine i Hrvatske. Nagradu nismo dobili odmah jer nije ni postojala. Žiri je odlučio da se prve tri nagrade odnose na glazbu koju poznaju i sviraju, a mi smo svirali nekoliko virtuosnih kompozicija koje u našoj interpretaciji nisu mogli da ocijene jer taj zvuk benda kao i glazbene sposobnosti nisu mogli shvatiti. Nakon nastupa su me pitali kako četvorica svirača bolje sviraju od njihovih orkestara koji broje od 8 do 15 svirača. Nagrada mi je uručena tri mjeseca nakon festivala kad sam slučajno došao u Novi Sad. Nakon festivala održali smo jedan koncert na Novosadskom trgu i tad su nam ponudili koncert u njihovoj dvorani gdje nakon smrti Janike Balaža tambura nije završila. Druga priznanja nisu bila u pisanoj formi. Svirao sam s najpoznatijim hrvatskim sviračima nakon čega je slijedio i poziv menadžera jedne poznate grupe iz Vinkovaca da im budem šef. Grupa je iza sebe imala već dosta snimljenih kaseti i spotova.

Bila mi je čast jer je s tim bendom radio pokojni Hrvoje Majić, lider legendarnih "Zlatnih Dukata" što znači da su me priznavali ne samo kao dobrog svirača nego kao i umjetnika. Najveća čast mi je bila kad sam nakon Hrvojeve smrti dobio jednu od njegovih tambura koju je napravio najveći genije i majstor Andrija Franić iz Županje uz riječi "Ovu tamburu treba svirati netko tko iz nje može izvući svu njenu ljepotu". To je jedno od najvećih priznanja.

HG: Poznato je da ste jedno vrijeme vodili i Školu tambure za mlade. Koliko ste mladih okupljali i jeste li zadovoljni postignutim rezultatima?

Vedran: Vodio sam školu dvije godine. Mladi su bili učenici KŠC-a Tuzla. U početku ih je došlo oko 60, pa su vremenom mnogi odustali jer se nisu našli u tome. Na kraju ostalo ih je oko 20 koji su već dosta dobro svirali. Orkestar je prestao s radom jer se nisu mogla naći sredstva za njegov opstanak. Mnogo djece me nakon toga zvalo pitajući hoćemo li nastavljati raditi jer su zavoljeli tamburu i mislim mene, kao učitelja. Srećom nisu prestali svirati nego su prešli u orkestar KŠC-a koji je uspješno vodio moj kolega Nikola Čiča.

HG: Vedrane, Vi ste pravi umjetnik, to su svi zapazili. Možemo bez imalo dvojbe reći da ste sigurno najbolji što ga je Napredak imao u tamburaškoj glazbi. Neki bi rekli da se pravi umjetnici prepoznaju

bez obzira u kojem društvu djeluju no, ja ne sumnjam da ste Vi sretni što ste stasali upravo u Napretku. Jesam li u pravu?

Vedran: Bez imalo samohvale mislim da jesam. Moja djela govore o tome. Drago mi je da sam bio u Napretkovom orkestru jer Napredak je ostao u mom srcu bez obzira na sve.

HG: Vaš dugogodišnji rad rezultirao je velikim uspjehom. Možete li nam reći gdje ste danas i što radite?

Vedran: Već skoro dvije godine živim i radim u Sarajevu kao šef Radio Televizijskog orkestra Bosne i Hercegovine!

HG: Iako ste vrlo uspješni i posao Vas je odveo od rodnog grada, Vi ste i dalje vjerni Tuzli i tuzlanskoj publici. Koliko mogu da zamijetim bez obzira na velike obveze i dalje se rado odazivate i nastupate u našem gradu.

Vedran: Tuzlanska publika je uvijek voljela našu svirku kao i mi njih zbog pozornosti koju su nam davali. Za glazbenika je jedna od gorih stvari kad publika ne mari za ono što se izvodi. Uvijek ću se potruditi naći vremena da sa svojim bendom našoj publici podarim nekoliko dobrih nota.

HG: Ima li po Vama u današnjem vremenu i na našim prostorima tamburaška glazba mjesto koje zaslužuje?

Vedran: Za tamburu su teška vremena jer većina mladih popušta pod najezdom turbo-folka. Mediji nas stalno bombardiraju tim smećem, a manje s kvalitetnom glazbom što tamburu stavlja na mjesto seoskog, a ne svjetskog instrumenta. Iskorištljivost tambure je velika. Na njoj se mogu izvoditi djela klasike, jazz, latino glazbe, itd. Naprimjer, pretpoše godine sam s prijateljima Davorom Matoševićem i Mladenom Bosankićem uradio jednu duhovnu pjesmu za Frama festival koju sam snimio na tamburama u jednom latino-jazz maniru. Prije par mjeseci sam čuo da je od strane slušatelja

radija "Mir" Medugorje proglašena najslušanijom pjesmom godine što govori da postoji dosta poklonika tambure i dobre glazbe. Mislim da bi KUD-a trebalo više raditi na očuvanju tradicije. Svi mi znamo da KUD-a nisu privredna, nego umjetnička, zato općinske vlasti trebaju imati više razumijevanja i financijski im pomoći.

HG: Mladi se danas opredjeljuju za razne glazbene pravce. Što bi ste im Vi kao mlad i uspješan glazbenik poručili?

Vedran: Svi glazbenici, oni koji tek počinju i oni koji su već u usponu znaju da bez puno truda i vježbe ne mogu puno postići. Ja sam znao vježbati i u autobusu kada krenem na put kao i ujutro čim ustanem. U Bosni se trenutno nije zahvalno baviti glazbom jer nema profesionalnih orkestara u kojima bi mogli ubirati plodove svoga rada kao ni zaštite autorskih prava. Zato većina obrazovanih glazbenika završavaju u kancelarijama kao predavači, a ne instrumentalisti. Zato jedna polovica samoukih svirača nakon nekog vremena shvate da od glazbe nema kruha i završe neki profitabilni fakultet, a druga polovica koja misli napraviti karijeru obično završava po kavanama kao zabavljači. Glazba u Bosni je dobra kao sporedno zanimanje, zato mladi-olovku u desnu, a instrument u lijevu. Oni koji žele napraviti karijeru kao solisti uglavnom traže spas u zapadnim zemljama koje daju šansu talentiranim glazbenicima. Tuzla je uvijek imala dobrih svirača koji nisu imali glazbenu naobrazbu kao i onih koji su završili glazbenu školu, a akademije završavali na zapadu ostvarujući svjetske uspjehe za što su zahvalni g. Čestimir Dusek i g. Predrag Stanković. Mislim da bi toj dvojici izvrsnih pedagoga i velikana bilo mjesto uz kipeve Ismeta i Meše.

Na kraju bi se želio zahvaliti svim ljudima koji su me podržavali svih 14 godina kao i moj rad. Najveću zahvalu za potporu dugujem mojoj obitelji koja je bila uskraćena za većinu mog vremena kojeg je uzela moja tambura.

ANKICA STJEPIĆ ČOŠIĆ

Koncert u Tuzli

Nastup u Beču

SRETNE I BLAGOSLOVLJENE
USKRSNE BLAGDANE
TE OBILJE
MIRA I BLAGOSLOVA
želi vam
ŽUPANIJSKI I OPĆINSKI ODBOR
NOVE HRVATSKE INICIJATIVE

Isus Krist kao simbol i dokaz dobrote
i ljubavi i Isusovo
uskrснуće kao dokaz pobjede dobra
nad zlom, neka svima
nama bude poticaj da se зло može pobijediti
dobrotom i ljubavlju.
SRETAN I BLAGOSLOVLJEN
USKRS ŽELI
VELEŽUPANIJSKI ODBOR
HSS BiH TUZLA

HRVATSKA SELJAČKA STRANKA BOSNE I HERCEGOVINE

PET MJESECI POSLIJE IZBORA IMENOVANA VLADA TK Važnija politička podobnost, nego kvalificiranost

Ministri u Vladi Tuzlanskog kantona imenovani su pet mjeseci nakon parlamentarnih izbora, te je, konačno, uspostavljena izvršna vlast u ovom kantonu. Međutim, poslanici u Skupštini TK nisu jedinstveni u ocjeni stručnosti onih koji su preuzeli vlast. Međutim, koalicijski partneri SDA i Stranka za BiH, koji su i dogovorili međusobnu podjelu ministarskih fotelja, uspjeli su osigurati natpolovičan broj glasova u Skupštini, te je sastav Vlade TK "u paketu" prošao.

"Za" je glasalo 20 poslanika SDA, S BiH i BOSS-a, kategorički "protiv" su bili poslanici SDP-a, a "uzdržani" dosadašnji ministar zdravstva, Muradif Šarić (S BiH), Izet Jajićević i Mersed Šerifović iz stranke "Radom za boljitak" i poslanik iz SDP-a, Refik Ahmedinović.

Iako je podržala imenovanje Vlade TK, poslanik BOSS-a, Azra Avdić je izrazila sumnju u stručnost budućih ministara, ali je svoj stav obrazložila time da ne želi blokirati rad izvršne vlasti.

Poslanici SDP-a nisu zadovoljni kadrovskim rješenjima, kao i činjenicom da je skoro polovina ministara iz prošlog saziva Vlade TK, a s čijim radom poslanici SDP-a nisu zadovoljni. Na sjednici Skupštine TK, održane 28. veljače, izražena je sumnja da imenovani ministri neće moći ispuniti očekivanja i obaveze, koje donosi njihova funkcija.

Ministarsko mjesto ministarstva pravde bilo je jedan od razloga nesuglasja među političkim partijama u TK. Naime, prema Ustavu, jedno od mjesta u izvršnoj vlasti TK pripada Hrvatima i to mjesto je nudeno stranci "Radom za boljitak", što su oni odbili. HDZ je nudio svoj kadar za tu poziciju, ali su koalicijski partneri to odbili, te je SDA kandidirala Hrvatice, koja nije njihov član.

Sastav Vlade TK

Stranka za BiH je zadržala ministre iz prošlog saziva Vlade TK, tako da će i naredne četiri godine ministar policije biti dr. Sead Omerbegović, financija Sead Bećirović, obnove i povratka Sead Mujanović, te prostornog uređenja Jadranka Mirašćić. Iz SDA iz prošlog saziva zadržan je jedino ministar za boračka pitanja, Bahrija Mehurić.

Za ministra pravde imenovana je Jasminka Mijatović, obrazovanja, znanosti, kulture i sporta Mirzeta Hadžić-Suljić, industrije i energetike Sahudin Ograsović, trgovine i turizma Zoran Milić, zdravstva Asim Musić, a rada i socijalne politike Faruk Viko.

"Nitko ne treba očekivati da ovo bude Vlada eksperimenta, kao entitetska ili državna. Ipak smo mi niži nivo vlasti" smatra premijer Mujić.

U Stranci za BiH je prilikom pregovora o izvršnoj vlasti došlo do raskola, a raniji ministar zdravstva, Muradif Šarić, koji je na prošlim izborima izabran za poslanika, nije krio nezadovoljstvo sastavom Vlade TK. Upravo zbog otvorenog neslaganja sa Šarićem, kako bi njega izbacili iz "kombinacija" za izvršnu vlast, pojedini

J. Šarac

poslanici iz ove stranke su digli ruku "za" i podržali Vladu TK, iako u neformalnim razgovorima također izražavaju sumnju u njihovu sposobnost, kako bi Šarić ispio iz kombinacija.

"S BiH i SDA su ovim potvrdili parainstitucionalni način upravljanjem kantonom. Izabrani su ljudi koji će biti poslušnici. Moja obaveza kao čovjeka bila je da se oduprem. Kako će biti ministar biti netko ko prije ovoga ništa važno nije radio u životu, a koji će ostati na teretu budžeta Kantona, nakon što prođe njegov mandat" komentirao je stari ministar zdravstva, Muradif Šarić.

Poslanici u Skupštini TK nisu željeli diskutirati o krivičnom postupku koji se vodi protiv premijera TK, Enesa Mujića, a premijer smatra da nema razloga da podnese moralnu ostavku. Dvije uvjetne osude, koje su mu izrečene u prvostupajskom sudsom procesu, nisu obvezujuće ni za što, jer su, kaže Mujić, nepravomoćne. Prvi čovjek Tuzlanskog kantona je izjavio da će, i u slučaju da bude osuđen, razmisliti o podnošenju ostavke. No, u slučaju Skupština TK ima pravo (i obavezu) da smijeni čelnika Kantona.

Predsjednik RH Stjepan Mesić o uspjehu gospodarstvenika Tuzlanske županije

"Posebno je značajna postavka BH gospodarstva za gospodarske odnose Hrvatske i BiH"

Županijska gospodarska komora Tuzla na Međunarodnom sajmu **Gast 07.** održanom u Splitu sredinom ožujka bila je organizator zajedničke postavke bosanskohercegovačkog gospodarstva na kojoj su sudjelovale sve veće tvrtke iz Federacije BiH. Ova 12. tradicionalna sajamska aktivnost za cilj je imala predstavljanje bosanskohercegovačkog gospodarstva i ocijenjena je pozitivno.

Međunarodni sajam **Gast 07.**, ove godine uvećan je za skoro 50% i prepoznat kao značajan gospodarski događaj u 11 zemalja iz kojih se predstavilo nešto manje od 1000 izlagača. Manifestacija je to koja je uz cjelodnevne popratne aktivnosti, okupila niz specijaliziranih sajmova. O značaju, kvalitetu i razvoju sajma "Gast" koji se u Splitu održava od 1996. godine i koji je uvršten u Organizaciju sajmova Jugoistočne Europe te predstavlja jedan od najvažnijih sajmova u susjednoj Republici Hrvatskoj, govore i riječi visokih državnih, županijskih, gradskih i gospodarskih predstavnika koji su uz sajam bili od otvaranja do posljednjeg dana trajanja sajma.

Rezimirajući nastup na sajmu **Gast 07.** u Splitu, Nedret Kikanović direktor Županijske gospodarske komore Tuzla posebno se osvrnuo na značaj predstavljanja našega gospodarstva na hrvatskom tržištu.

"Moram priznati da smo izuzetno zadovoljni sudjelovanju BH privrede na sajmu **Gast**. Pokazalo se da je ovaj sajam pravo mjesto na kojem se naše gospodarstvo može i treba predstaviti hrvatskom tržištu. Ostvareni su značajni rezultati, a ovoj činjenici u prilog ide podatak da nijedna tvrtka, sudionica zajedničke postavke BH gospodarstva, sa sajma u Splitu nije vratila nijedan eksponat u BiH. Dakle, kada su svi eksponati pronašli svoje kupce, pronašli zainteresirane za ono što BH gospodarstvo može ponuditi, onda možemo samo zamisliti koliko je kontakta uspostavljeno. Možemo reći da je ovo zaista bila kvalitetna prezentacija".

Posjeta predsjednika Mesića izložbenom prostoru Tuzlanskog gospodarstva

U prilog pozitivnim ocjenama ide i velika posjećenost svih izložbenih prostora zajedničke postavke, te brojni kontakti koje su ostvarili predstavnici turističkih zajednica iz Bosne i Hercegovine koje su se prvi put pridružile zajedničkom nastupu na ovom sajmu. Očekuje se da će nastupajuća turistička sezona, upravo polučiti rezultate tih kontakata.

U obilasku izložbenih prostora na sajmu **Gast 07.** predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić razgovarao je i s Nedretom Kikanovićem, direktorom Županijske gospodarske komore Tuzla. Predsjednik Mesić naglasio je tijekom razgovora da je sajam u Splitu postao vrlo važna međunarodna manifestacija.

"Od početka sam prepoznao značaj ove manifestacije za razvoj gospodarstva u Dalmaciji i Hrvatskoj. Kroz pokroviteljstvo izrazila se podrška županiji, Splitu i organizatorima sajma, a posebno je značajna postavka bosanskohercegovačkog gospodarstva za gospodarske odnose RH i BiH".

Sporazum o suradnji

Predstavnici Županijske gospodarske komore Tuzla upriličili su tijekom trajanja sajma **Gast 07.** radnu posjetu Hrvatskoj gospodarskoj komori - Županijska komora Split. Jadranka Radovanović, predsjednica Županijske komore Split, izrazila je zadovoljstvo što je bosanskohercegovačka privreda u organizaciji Županijske komore Tuzla, postala redoviti sudionik splitskog sajma. Odala je priznanje kvalitetnoj postavci i dobroj ponudi na zajedničkom izložbenom prostoru izlagača iz BiH. Tijekom susreta razgovaralo se o aktiviranju suradnje koja je dogovorena potpisivanjem Sporazuma o suradnji između dvije komore. S tim u vezi, predstavnici delegacije iz tuzlanske Komore, predložili su organiziran nastup dalmatinskog gospodarstva na sajmu **Promo** u Tuzli te dalmatinskih turističkih ponuda na sajmu turizma u Lukavcu kod Tuzle. Dogovoreno je da se ove sajamske manifestacije uvrste u program Županijske komore Split za naredno razdoblje.

Naime, Hrvatska gospodarska komora i Županijska komora Split su u prvim poslijeratnim danima, prokrcile put suradnje mnogim gospodarskim subjektima u RH i BiH. Dogovoreno je da su u najskorije vrijeme organiziraju bilateralni susreti gospodarskih subjekata iz Dalmacije i Tuzlanske županije.

Maja Jurić

DR. IVO SANADER POSJETIO SREDIŠNJICU HKD NAPREDAK

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske dr. Ivo Sanader u pratnji nekoliko ministara i suradnika posjetio je 30. ožujka 2007. Središnju upravu HKD Napredak u Sarajevu.

Domaćin im je bio predsjednik Napretka prof. dr. Franjo Topić zajedno s nekoliko članova Središnje uprave.

Tom prigodom dr. Ivo Sanader je kazao kako Hrvati u Bosni i Hercegovini nisu nikakav teret Hrvatskoj, te da ne trebaju nikakvu sućut. "Hrvatska Vlada radi i radi će na tri kanala", kazao je Sanader i dodao, "Jedan je kanal izravni razgovori u prijateljskoj i otvorenoj atmosferi sa službenim Sarajevom, drugi kanal će biti razgovori s međunarodnom zajednicom i treći kanal je političko vodstvo Hrvata u BiH".

Takoder, dr. Sanader je kazao kako je hrvatska Vlada i do sada pomagala Napretku, a to će činiti i u budućnost. Jedna od ideja je i da Napretkove podružnice u Hrvatskoj uđu u izrav-

ni proračun. Što se tiče povrata Napretkove imovine on je kazao kako Vlada Republike Hrvatske radi na povratu Napretkove imovine u Hrvatskoj, tako da je i do sada vraćen jedan dio.

Predsjednik Napretka prof. dr. Franjo Topić zahvalio je dr. Ivi Sanaderu na posjetu. On je istaknuo kako je hrvatska Vlada već pomagala Napredak i to kroz projekt pomoći BH Hrvatima, a tijekom posjeta premijer je obećao Napretku dati jednu zgradu za studentski dom u Zagrebu. Nakon razgovora prof. dr. Franjo Topić je kazao kako se nada da će povrat Napretkove imovine u Hrvatskoj u budućnosti ići lakše i brže.

Ispred Središnje uprave HKD Napredak prof. dr. Franjo Topić premijeru Sanaderu uručio je poklone između kojih je se našla i monografija *Stoljetnica HKD Napredak* i zlatnik, izrađen povodom dolaska u Sarajevo pape Ivana Pavla II.

Visoko izaslanstvo je posjetilo i Radio postaju Vrhbosna i Napretkovu knjižnicu *Mijo Poljak*.

Valja na koncu kazati kako su na prijemu nazočili i predsjednik Matice hrvatske - Ogranak Sarajevo fra Perica Vidić i predsjednica Hrvatskog društva za znanost i umjetnost Julijana Grbelja.

Jasna Perić

DODIJELJENE NAPRETKOVE STIPENDIJE

U Napretkovom je klubu Lira u Sarajevu, 28. ožujka 2007. upriličena svečana dodjela Napretkovih stipendija.

Ove godine dodijeljeno je ukupno 120 stipendija i to 63 stipendije u iznosu od 100 KM mjesečno i 57 potpora u visini od 50 KM mjesečno. Ukupno je za sve stipendije osigurano više od 90 000 maraka, s naglaskom da ove stipendije dodjeljuje Središnja uprava, a Napretkove podružnice također u okviru svojih aktivnosti osiguravaju značajan broj stipendija.

Potpore se dodjeljuju studentima prvih godina studija kao i apsolvencijama, a stipendije studentima druge, treće i četvrte godine studija. Stipendije su dijeljene i po kriteriju uspjeha na studiju tj. školi, socijalnom statusu studenta i regionalnoj zastupljenosti.

Studente, ovogodišnje Napretkove stipendiste, u ime Središnje uprave pozdravio je pred-

sjednik Napretka prof. dr. Franjo Topić koji je kazao kako Napretkov fond za stipendiranje i Napredak postoje upravo zbog mladih ljudi, te da se nada kako će i neko od njih postići uspjeh poput Ivo Andrića i Vladimira Preloga koji su bili Napretkovi stipendisti i po kojima ovaj fond nosi ime. Također, prof. dr. Topić zahvalio je HOL-DINI i Tihomiru Fajdetiću generalnom direktoru koja je i ove godina donirala veliki dio sredstava za Napretkov fond za stipendiranje Ivo Andrić - Vladimir Prelog.

Tihomir Fajdetić poželio je studentima da nakon završenog fakulteta otputuju u Bolonju ali bez viza i to koridorom Vc.

Valja kazati kako je ove godine kao nikada do sada stigao veliki broj aplikacija za dodjelu stipendija, čak njih 361, što može biti još jedan od indikatora lošeg položaja studentske populacije u BiH i Hrvatskoj.

Pored donacije HOLDINE, ININE tvrtke u BiH, novac za Napretkov fond za stipendiranje osiguran je i preko Napretkovih svečanih božićnih i uskrasnih koncerata, a uvijek ima puno dobrih ljudi koji daju novac u ovu plemenitu nakanu.

Napretkov Fond za stipendiranje Ivo Andrić - Vladimir Prelog od obnove Napretka 1990. do danas stipendirao je preko 2260 studenata.

Napredak je osnovan davne 1902. upravo kako bi pomagao mladima i ta je misija i danas jedan od prioriteta u našem radu.

Jasna Perić

Napretkovi stipendisti

HRVATSKOM PUČANSTVU
u Bosni i Hercegovini
SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS
želi
KONZULAT REPUBLIKE
HRVATSKE TUZLA

Tko vjeruje u Uskrs
nikada ne gubi snagu nade!
Blagoslov uskrsnulog Krista i sve
najljepše u prigodi uskrslih blagdana
želi

HRVATSKO KULTURNO
DRUŠTVO
"NAPREDAK" TUZLA

SRETAN USKRS, MIR, ZDRAVLJE, SREĆU,
BLAGOSLOV I LJUBAV U OBITELJIMA
ŽELI VAM
HRVATSKI TEATAR SOLI -
TEATAR KABARE TUZLA

Svojim čitateljima,
donatorima, suradnicima i
prijateljima
želimo Sretan i blagoslovljen Uskrs
HRVATKI GLASNIK

SVIM KATOLICIMA
TUZLANSKOGA KANTONA
SRETNE USKRSNE BLAGDANE
UZ ISKRENE ŽELJE ZA MIR I DOBRO

PREDSJEDAVAJUĆI SKUPŠTINE TK
Amir Fazlić

PREMIJER VLADE TK
Mr. sc. ENES MUJIĆ

Karmel - Marija Bistrica

Tako nas poziva sveta majka Crkva u Misi na blagdan
Uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista.
Danas možda više nego inače vrijedi poziv svete Crkve na
blagdan Uskrsnuća Gospodinova - ovo je dan koji učini
Gospod, radujemo se i veselimo se u njemu! Jer Uskrsnuće
Gospodina našega Isusa Krista ima nešto što zaslađuje svaku
gorčinu, što liječi svaku bol, što briše svaku suzu, što
nadoknađuje svaki gubitak.

Što god se dakle zbivalo oko nas, i kakve god nas pogibelji
okružuju i prijete ili budu prijetele, nema razloga da strepimo
ili da plaćemo, nego imajući nepokolebljivu vjeru u Njega,
Spasitelja, slijedimo glas svete Crkve: "Ovo je dan koji učini
Gospod, radujemo se i veselimo u njemu!"
(Iz propovijedi bl. Alojzija Stepinca, 1942.)

To su naše uskrzne čestitke koje Vam upućujemo sa
željom da vam baš u tome bude SRETAN USKRS!

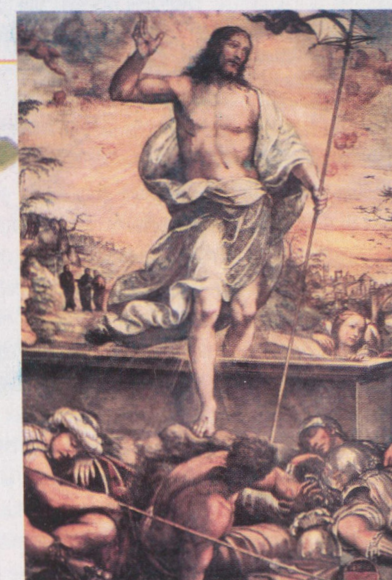
U izraze osobitog poštovanja srdačno Vas
pozdravljaju sestre karmelićanke
s. M. Natanaela od Malog Isusa

SVIM GRAĐANIMA KATOLIČKE VJEROISPOVIJESTI
ISKRENE ČESTITKE U POVODU NASTUPAJUĆEG
VELIKOG KATOLIČKOG PRAZNIKA
USKRSA

Dr. Nada Mladina
predsjedavajuća Općinskoga vijeća Tuzla

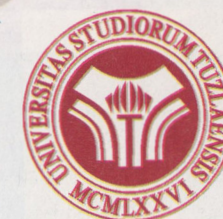
Jasmin Imanović
načelnik Općine Tuzla

Uskrsnu Isus doista! Aleluja!

Svjetlo uskrsllog jutra neka nam daje potrebnu
hrabrost za život i djelovanje. Dopustimo da
po nama uskrсна radost i nada dotakne
svakog čovjeka.

Sretan i blagoslovljen Uskrs
žele
učenici i djelatnici KŠC-a
"Sveti Franjo" Tuzla
mr. vlč. Josip Lebo, ravnatelj

SRETAN USKRS
SA ŽELJOM DA OVAJ BLAGDAN S VAŠIM
BLIŽNJIMA I PRIJATELJIMA
PROVEDETE U ZADOVOLJSTVU
I RASPOLOŽENJU
REKTOR UNIVERZITETA
Prof. dr. Džemo Tufekčić
s djelatnicima Univerziteta u Tuzli

HRISTOS VASKRESE!

ХРИСТОС ВАСКРЕСЕ!

Vjernicima i svećenicima
pravoslavne vjere Tuzlanskoga
kantona Sretan Vaskrs želi
HRVATSKI GLASNIK

Vjernicima rimokatoličke vjere i svim Hrvatima
čestitamo praznik nad praznicima najradosnijim i
svepobjednim pozdravom

HRISTOS VASKRESE, VAISTINU VASKRESE
Sveštenici tuzlanski

DRUŠTVO "HRVATSKI DOM" TUZLA OBIJEŽILO ZNAČAJNU OBJEKTIVNU RADA

Prof. mr. Josipa Šimića

Susret g. Budiše i g. Juras...

U utorak, 13. ožujka 2007. godine, Društvo "Hrvatski dom" Tuzla upriličilo je proslavu 94. obljetnice od osnivanja i 14. obljetnice obnove rada Društva. Tim povodom upriličena je svečana Skupština na kojoj su se nazočnima obratili predstavnici svih udruga koje djeluju pri Domu. Bila je to prigoda da se podsjeti na početke rada Društva koje je oduvijek bio središte hrvatskog kulturnog života.

"Društvo HRVATSKI DOM Tuzla, osnovano je 1913. godine i od samog početka bilo je jedno od najuspješnijih hrvatskih društvenih ustanova u Bosni. Zahvaljujući entuzijazmu i volji uglednih Hrvata toga vremena, u kratkom roku kupljeno je zemljište, sagraden i uređen Dom koji je u to vrijeme bio mjesto na kome su se odvijale mnoge aktivnosti svih hrvatskih društava i klubova s prostora Tuzle i okolice" - podsjetio je **mr. Josip Šimić**, predsjednik Upravnog odbora Društva.

Prostorije Doma su oduzete 1949. godine od kada je onemogućen i rad hrvatskih udruga. Nakon 44 godine, u vremenu kada se to možda najmanje očekivalo, na inicijativu uglednih Hrvata Tuzle - fra Petra Matanovića, Zdenke i Čestimira Duška, Jurja Novosela, Ivce Marinovića, Marka Đurića i Ankice Krmek, obnovljen je rad Društva.

"13. ožujka 1993. godine je dan koji ima veliko značenje za Hrvate Tuzle i okolice jer je rad Doma obnovljen u možda na ovim prostorima i najtežem vremenu za Hrvate, vremenu kada Hrvati nisu vjerovali u svoj opstanak na ovim i uopće prostorima BiH. Od tada pa do danas Društvo djeluje u smislu promicanja hrvatske duhovnosti i svijesti, razvijanju svih kulturnih vrednota Hrvata, posebice jezika, kulturne baštine, povijesti i svekolikog života Hrvata. Potiče razvoj gospodarstva, nastoji iznaći model povratka nekada oduzete imovine i ono što je u ovim trenucima jako bitno - okuplja hrvatske udruge i omogućuje njihovo djelovanje" - kazao je Šimić.

Danas u prostoru Hrvatskog doma djeluju: Društvo "Hrvatski dom", HKD "Napredak", Hrvatski Glasnik, Udruga hrvatska žena i Matica hrvatska. Obilježavanju četrnaeste obljetnice obnove rada Društva iz zdravstvenih razloga nije nazočio **prof. dr. Miroslav Petrović**, predsjednik HKD Napredak Tuzla, ali je njegovo pismo napisano u ovom povodu, nazočnima je prečeo dopredsjednik tuzlanskog Napretka, **prof. Nikola Čiča**. Obratile su se **mr. Marica Petrović** predsjednica Matice hrvatske i **Marica Vikić**, predsjednica Udruge hrvatske žene.

Između ostalih, na svečanoj Skupštini Društva "Hrvatski dom" Tuzla govorili su i uvaženi gosti, prijatelji Doma, **Dražen Budiša** i **Ante Žužul**, direktor Školske knjige iz Zagreba. Oni su istakli značaj postojanja Doma te naglasili da bi Hrvatski dom trebao da bude ustanova u kojoj bi se svaki Hrvat osjećao kao u svom domu. Program obilježavanja Dana Hrvatskog doma upotpunio je i nastup studenta Jurice Šustera, člana recitatorske skupine "Fra Blaž Josić", koja djeluje pri Matici hrvatskoj Tuzla, članova Gradskog kulturno umjetničkog društva "Bosna", izvorne folklorne skupine "Husino", te tamburaša HKD "Napredak" i Katoličkog školskog centra "Sv. Franjo" Tuzla s kojima je nastupila solistica **Josipa Jurić** iz Požege.

Društvo "Hrvatski dom" Tuzla s društvima i udrugama koje djeluju pri istom najaktivnija su hrvatska kulturna društva u gradu Tuzli koja čuvaju i razvijaju kulturu, jezik i tradicionalne običaje Hrvata Tuzlanske županije. Po rezultatima rada poznati su i daleko izvan granica BiH što potvrđuju brojna pisma potpore njihovom radu. Između ostalih, čestitke i potporu radu Domu i udrugama koje djeluju pri istom uputio je predsjednik Republike Hrvatske **Stjepan Mesić**, generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, **Josip Juras** i mnogi drugi.

Ankica Stjepić-Čosić
Foto: Mato Dulabić

IFS Husino

Pismo obraćanje predsjednika HKD "Napredak"

Cijenjene dame i gospodo, dragi članovi, prijatelji i gosti Društva "Hrvatski dom" Tuzla, ovim Vas putem želim sve srdačno pozdraviti, ali i ispričati se što večeras nisam s Vama i što ne mogu nazočiti ovoj Svečanoj skupštini Društva. Nažalost, u tome me spriječili zdravstveni razlozi.

Večerašnja svečana skupština upriličena je sa željom da se podsjetimo na 13. ožujak, 1993. godine, dan kada je nakon 44 godišnje nasilno nametnute kliničke smrti ponovno ožvijen rad Hrvatskoga doma. Prije točno četrnaest godina na obnoviteljskoj skupštini Društva "Hrvatski dom", prisjetili smo se ljudi koji su te davne 1913. godine ustrojili ovo Društvo kao zajednicu na korist i povezivanje Hrvata tuzlanskoga kraja sa svim ljudima dobre volje. Te 1993. godine kao uostalom i davne 1913. godine, HKD "Napredak" kao temeljna kulturna institucija bosanskih Hrvata podržalo je ideju stvaranja jednog ovakvog Društva koje će raditi na dobrobit i stvaranje sveopćeg jedinstva Hrvata tuzlanskoga kraja.

Hrvati Tuzle ne smiju zaboraviti 1922. godinu. Te su se godine odlučili na velik i težak korak - izgraditi Hrvatski dom koji bi bio dom svim hrvatskim društvima grada Tuzle. HKD "Napredak" je bilo glavni zamajac u pokretanju i realiziranju ovoga projekta. Na Napretkov apel za pružanje financijske pomoći odazvala se i Središnja uprava HKD Napredak.

Potpota nije izostala ni 1930. godine kada uslijed teške ekonomske krize i dugova koji su sve više rasli, osobito prema Hipotekarnoj banci, prijeti opasnost da zgrada Hrvatskoga doma bude prodana. U spašavanje doma uključili su se svi Hrvati Tuzle. Središnja Uprava HKD "Napredak" također reagira te dotira svu članarinu i prihode sa zabava u zadnje dvije godine. Tako se zajedničkom aktivnošću i predanim radom svih Hrvata Tuzle, uspio vratiti dug Banci, a ostatak novca se iskoristio za obnovu Doma.

Zbog čega je potrebno ovo podsjećanje?

Iz jednostavnog razloga da se neke stvari ne zaborave, ali i da se podsjetimo da vremena koja su iza nas i u kojima su Hrvati Tuzle realizirali ovako kolosalan projekt nisu bila ništa lakša od ovih u kojima danas živimo i egzistiramo. Dapače, danas, kada je hrvatski nacionalni korpus u BiH razjedinjen, više nego li ikada, ovakva podsjećanja su neophodna. Infuzija je to koja bolesnika drži u životu. Povijest nas uči da se na ovim prostorima nikada nikomu ništa nije dalo niti poklanjalo. Za svoja prava oduvijek se trebalo boriti, bez obzira što su tu borbu pojedinci, pa čak i iz reda vlastitoga naroda, unaprijed znali osuditi na propast.

Danas se često ponašamo totalno nezainteresirano za sve ono što nam se događa, ili što je još gore, pojedinci ne vide da su asistenti globalne politike pojedinih stranaka kojima u biti i po poslanju nije ni stalo do interesa Hrvata. To što smo uspjeli svoj jezik, svoju kulturu i povijest sačuvati unutar naših kulturnih institucija je nedovoljno. Nedovoljno u toj mjeri da čak nacionalne manjine u pojedinim zemljama često imaju veća prava od Hrvata tuzlanske županije, jednoga od tri konstitutivna naroda u BiH. Netom održani izbori najbolja su potvrda za ovakvu tvrdnju.

Koga kriviti za ovakvo stanje?

Bit ću samokritičan. Prije svega i u najvećoj mjeri nas gospodo.

Kako izaći iz ove situacije?

Vrlo jednostavno. Pokušajmo vratiti film u 1913. godinu i ponovno poraditi na sveopćem jedinstvu Hrvata. Povijesne temelje na kojima trebamo graditi jedinstvo imamo. To su temelji Hrvatskog doma u koje su dio sebe ugradila sva hrvatska društva grada Tuzle.

Pri tome neophodno je nadići međusobne antagonizme, stranačke i ine podjele. Osobne interese po mogućnosti potisnuti u drugi, a u prvi plan staviti prava i interese sasvim običnog, najčešće obespravljenog čovjeka, pripadnika jednoga naroda, a to je da se koristi svojim jezikom, da sudjeluje u kreiranju svoga povijesnog, kulturnog i političkog identiteta.

Za ostvarivanje ovog velikog projekta potrebni su nam pametni i poštteni ljudi. Jedno bez drugoga ne ide, odnosno vodi u daljnu propast. Kultura dijaloga, međusobno uvažavanje i tolerancija među predstavnicima političkih, kulturnih i nevladinih organizacija koje nose hrvatski predznak treba da bude na prvome mjestu. U ovom trenutku, nažalost, svjedoci smo da to ni izbliza nije tako.

Zaštitnike, hrvatskih nacionalnih interesa, vrlo često i samozvane, moramo zamoliti da nas ubuduće ne štite na način na koji su to u najvećoj mjeri radili do sada. Stotine hrvatskih domova zjapi prazno, zahvaljujući između ostaloga i njihovoj nesebičnoj borbi za očuvanje naših nacionalnih interesa. Hrvati Tuzle ne smiju dozvoliti da se naš večerašnji slavjenik također pretvori u jedan od praznih hrvatskih domova. Dom bez ljudi nije dom, praznih hrvatskih domova na tuzlanskom području i onako je svakim danom sve više.

Iskreno se nadam da će ovo moje pismo mnoge potaknuti na razmišljanje. Činjenica je da je ovakvo stanje poražavajuće i deprimirajuće za Hrvate Tuzlanske županije. Već dulje vrijeme postavlja se pitanje: Što i kako dalje? Krivca ne bi trebalo tražiti samo u nepravdom izbornom zakonu, u nedorečenoj zakonskoj legislativi i slično. Da budemo iskreni, ovakvo nesređeno stanje uveliko pogoduje jednom, vrlo malom broju Hrvata. Oni su vrlo dobro pozicionirani, svoje glave su, kao nojevi, zavukli duboko u pijesak i njih se ova problematika apsolutno ne tiče, izuzev kada dožive smjenu s neke funkcije. Bogu dragome hvala pa imamo i one koji svoje funkcije obnašaju u interesu naroda koji ga je i izabrao. Na nama, na ovoj generaciji, leži velika i zahtjevana zadaća da ponovno pokušamo ostvariti sveopće jedinstvo Hrvata na ovim prostorima i da na taj način lakše podnesemo i prevladamo sve manjkavosti izbornog, ali i mnogih drugih Zakona. Preuzmimo dio odgovornosti za svoju i budućnost svoje djece, za budućnost ove nam drage zemlje Bosne i Hercegovine i hrvatskoga čovjeka u njoj.

Cijenjeni Predsjedniče Hrvatskoga doma,

Uz iskrene čestitke u povodu obilježavanja dana Hrvatskog doma koje upućujem u ime HKD "Napredak" i svoje osobno, izražavam nadu da ćemo neke naredne obljetnice dočekati u našoj zgradi, a do tada Društvu Hrvatski Dom, članovima i Vama osobno želim sretan i uspješan rad.

Zagreb, 13. 03. 2007. godine

prof. dr. Miroslav Petrović
Predsjednik HKD "Napredak" Tuzla

Josipa Jurić i Napretkovi tamburaši

GKDU "Bosna"

USKRS JE POČETAK ŽIVOTA,
A KRAJ SMRTI!
ŽELIMO VAM MIR
I RADOŠT USKRSA
DRUŠTVO
"HRVATI DOM" TUZLA

Isus, pobjednik smrti,
otvorio nam je vrata vječnosti
Neka On, naš uskrslu Kralj,
blagoslovi svaki naš korak i vodi nas kroz života

UDRUGA "HRVATSKA ŽENA" TUZLA

ZAPISI DUŠE

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA **FRA MARIJANA KARAULE**

U srijedu, 14. ožujka 2007. godine, u izložbenome prostoru Galerije "Kristijan Kreković", svečano je otvorena izložba fotografija fra Marijana Karaule pod nazivom "Zapisi duše".

Pedeset i tri izložene fotografije predstavljaju samo dio fra Marijanova stvaralaštva i rezultat su njegovih proputovanja prostorima, uglavnom Bosne i Hercegovine, ali i velike ljubavi prema fotografskome aparatu i fotografiji općenito koja se rodila prije nekih tridesetak godina.

Fra Marijan Karaula se rodio u Livnu. Javnosti je poznat kao višegodišnji ravnatelj nakladničke kuće "Svjetlo riječi" i glavni urednik istoimenoga lista.

Već se iz samoga naziva izložbe može vidjeti i naslutiti duboka emocionalna povezanost između autora i njegovih slika. Svaka fotografija, priča je samo za sebe i zasigurno nosi brojne uspomene i sjećanja na trenutke koji su na njima zabilježeni, a većina ih je nastala za potrebe lista. Upravo je to spomenuo i fra Marijan Karaula koji je jedno vrijeme proveo baš u tuzlanskoj župi kao kapelan.

O fotografijama je govorio i književnik Željko Ivanković. Tom je prigodom g. Ivanković istaknuo: "Krajolici Bosne kojima se gotovo vjernički predajemo od Gabrijela Jurkića na ovamo, i za kakvima i sami hodočasnički tragamo, ne prestaju nas iznenađivati ni u svojim fotografskim izvedbama, pogotovu ako ih pred nas dovede rafiniran dar zapažanja kakav ima fra Marijan Karaula. (...) autor fotografija demonstrira neskrivenu zaljubljenost u ono što njegovo oko i oko objektiv vide. Otuda njegove fotografije dišu punim plućima života koji kao da je samo na tren, zarad njegove fotografije, zastao da bi otkrio dio vlastite vječnosti i odmah potom nastavio svoj hod k neumitnosti. Da, baš tako dišu njegove fotografije, čak i one na kojima se smiraj života čini definitivnim, nepovratno konačnim."

Izložbu je svečano otvorio gvardijan tuzlanski, fra Zdravko Anđić. Pozivu organizatora, Franjevačkoga samostana i HKD "Napredak" Tuzla, odazvali su se brojni Tuzlaci, predstavnici kulturnoga, političkoga, gospodarskoga i vjerskoga života grada Tuzle.

I. K.

Foto: Mato Bulajić

POHVALA KRIŽU KONCERT KLASIČNE GLAZBE

Katolici širom svijeta već se duboko nalaze u vremenu Korizme. Vrijeme je to pokore i molitve. Molitva za kršćane predstavlja razgovor s Bogom. Budući smo mi ljudi jako ograničeni u našim nastojanjima da shvatimo Vječnu Istinu, Kršćanstvo nas potiče da to ne činimo samo razumom, samo kroz osobni razgovor s Bogom, već i kroz umjetnost, glazbu i druge misaone i duhovne djelatnosti.

Vođeni tom idejom Franjevački samostan u Tuzli i HKD "Napredak" Tuzla su u subotu 24. ožujka s početkom u 19 sati upriličili koncert klasične glazbe pod nazivom "Pohvala križu".

Tom su se prigodom tuzlanskoj publici predstavili članovi Zagrebačkoga baroknoga trija kojega čine flautistica Renata Penezić, oboista Branko Mihanović te orguljaš Edmund Andler-Borić. Iako ne pripadaju istoj generaciji glazbenika, flautisticu Renatu Penezić i oboistu Branku Mihanovića povezuje dugogodišnja umjetnička suradnja u orkestru Zagrebačke filharmonije.

Renata Penezić je studij flaute završila u Ljubljani u klasi profesora Fede Rupela, a magistrirala je u Koelnu u klasi profesora Andrasa Adorjana. Danas je prva flautistica orkestra Zagrebačke filharmonije i honorarni docent Muzičke akademije u Zagrebu.

Nakon završene gimnazije, Branko Mihanović upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu. Diplomirao je u Freiburgu u klasi profesora Heinza Holligera. Docent je za obou na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te ravnatelj opere HNK u Zagrebu.

Već neko vrijeme u njihovu zajedničkom muziciranju pridružuje im se i orguljaš Edmund Andler-Borić, kojega je tuzlanska publika upoznala još prošle godine. Njih troje su zajedno ostvarili niz uspješnih nastupa. Tako se i rodila ideja stvaranja Zagrebačkoga baroknoga trija.

Edmund Andler-Borić je rođen u Zadru. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klavir u klasi prof. Ide Gamulina, orgulje u klasi prof. Ljerce Očić, te magistrirao u klasi prof. Maria Penzara. Usavršavao se u klasama svjetski poznatih orguljaša. Jedan je od rijetkih orguljaša koji na repertoaru ima djela svih stilskih razdoblja, od baroka do suvremene glazbe za orgulje.

Sve troje su članovi Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

Zvučna su imena još jednom privukla publiku u Franjevački samostan. Naši su sugrađani i ovaj put prepoznali kvalitetu te su se u velikome broju odazvali pozivu organizatora. Sat vremena vrhunskoga glazbenog ugodaja nikoga nije ostavio ravnodušnim.

Za kršćane križ je simbol muke i stradanja, ali i pobjede. Ovaj je koncert također bio i naša mala korizmena molitva.

I. K.

Lacković,
Podravske zime

LACKOVIĆ I UČENIK

NAIVNA UMJETNOST U PUNOME SJAJU

HKD "Napredak" Tuzla i Franjevački samostan svetih Petra i Pavla u Tuzli su 25. ožujka 2007. godine u izložbenome prostoru Galerije "Kristijan Kreković" upriličili izložbu slika pod nazivom "Lacković i učenik".

Bila je to jedinstvena prigoda za naš grad i njegovo stanovništvo da se upozna sa stvaralaštvom jednoga od najvećih majstora naivne umjetnosti **Ivana Lackovića Croate**. Uz Lackovićeve djela svi zainteresirani mogli su pogledati i djela Lackovićeve učenika i prijatelja **Drage Marelje**.

Mnogobrojnu okupljenu publiku pozdravio je u ime organizatora **prof. dr. Miroslav Petrović**, predsjednik HKD "Napredak" Tuzla. Gospodin Petrović je ukratko iznio povijest vezanu uz ovu izložbu, od ideje preko problema na koje se usput nailazilo pa do konačne realizacije ovoga velikog projekta.

Prisutnu je publiku pozdravio i učenik, **g. Drago Marelja**. Ovaj umjetnik, rodom iz Usore, ali koji već dulje vrijeme živi i djeluje u Đakovu, već je dvije godine za redom sudionik Međunarodne likovne kolonije na Breškama. Svoje emotivno izlaganje gospodin Marelja je apsolutno posvetio svome prijatelju, učitelju i kumu Ivanu Lackoviću.

Budući da g. Marelja sebe nije skoro niti spomenuo tu je "nepravdu" ispravio književnik **Atif Kujundžić** koji je nadahnuto govorio o ovome dvojcu.

Čast da otvori ovu uistinu nesvakidašnju izložbu pripala je ministrici pravosuđa i uprave u vladi Tuzlanske županije, gospođi **Jasminki Mijatović**. Izložena 42 umjetnička djela svi zainteresirani mogu pogledati sve do Uskrsa.

I. K.

IVAN LACKOVIĆ CROATA I DRAGO MARELJA

Izložba slika "LACKOVIĆ I UČENIK"

Umjetnici *primitivne, narodne i naivne umjetnosti* odreda pripadaju predindustrijskim privrednim sustavima, a korištenje njihova djela je u religiozno-mitskim predodžbama o svijetu i svojoj poziciji u njemu. Oni sebe osjećaju kao beočug beskrajnog lanca pokoljenja i poistovjećuju se s njihovim djelom. Tako je pisao Oto Bihalji Merin u svojoj knjizi *Jedinstvo svijeta u viziji umjetnosti* i naglasio: *U okretanju europskih i sjevernoameričkih umjetnika unatrag, prema fetišima i idolima primitivnih, ogledaju se krize društva i umjetnosti u stoljeću znanosti*. Iako je to rečeno prije više 30 godina, jednako vrijedi i danas.

Baš zato možemo reći kako je organiziranje zajedničke izložbe slika Ivana Lackovića Croate i Drage Marelje, izvanredan i mudar potez Hrvatskog kulturnog društva *Napredak* i umjetničke galerije *Kristijan Kreković* Tuzla. Naime, općenito gledajući, Bosna i Hercegovina je zemlja i društvo koje proživljava izuzetno komplicirane trenutke, mada, ni na planetu Zemlja u cjelini, situacija nije bolja.

Primitivna, narodna i naivna umjetnost su u žiži interesiranja od druge polovine XIX. stoljeća. Na sebe

su skrenule pažnju kao izvor snage, baš u trenutku, kada su se civilizacija, njezina znanstvena misao i suvremena umjetnost našle u škripcu. Poticaj koji je dala snažno se manifestirao u stilskim pravcima *impresionizma, ekspresionizma, fovizma*, etc. koji su i artikulirali moćnu stilsku formaciju poznatu kao moderna. Umjetnost *moderne*, opet, umnogome, djelima svjedoči o toj vezi s primitivnom, narodnom i naivnom umjetnošću, jer naočigled, u njoj uskrasavaju duhovno latentne, nesvjesne praslike, koje srastaju s promjenama i kolektivnim patnjama.

U međuvremenu stilovi i pravci su se mijenjali, ali naivna umjetnost, nije. Ona opstaje izvan povijesti i stilova. Naivni slikar zanemaruje upravo ono na čemu akademski obrazovan slikar inzistira. Naivac napreže liniju, projekciju, perspektivu, kompoziciju i dobiva uradak koji faje njegov unutarnji doživljaj. Taj *unutarnji sadržaj* bitno je označen i ispunjen najstarijim u umjetnikovoj svijesti i podsvijesti, tj. arhetipskim i Božijim sveprisustvom. Upravo zbog toga, naivna umjetnost je snažna i gledatelju bliska. Upravo zato, ona biva autentičnom i bitnom umjetničkom činjenicom s kojom se u životu uvijek može računati.

Svi narodi imaju svoju naivnu umjetnost koja osvaja nadahnućem, prostodušnošću i svježinom autorskog viđenja i realizacije, vedrinom i naracijom sadržaja, svojim porukama, pa biva neprijepornim dokazom nataložene narodne mudrosti kao etničkog arhetipa.

Ivan Lacković Croatia jedan je od najsajnijih narodnih genija naivne umjetnosti svijeta. Do čudesnog talentiran, blistav crtač i slikar sjajnih estetskih dometa, izvrstan čovjek i nesebičan prijatelj. Učio je od akademskog slikara i grafičara Krste Hegedušića koji se školovao u Zagrebu i Parizu, a bio osnivač znamenite *Hlebinske škole naivne umjetnosti*. Ivan Lacković Croatia je svjetski poznat i priznat umjetnik.

Drago Marelja je talentirani učenik Ivana Lackovića Croate. Jedan je od rodonačelnika *usorske škole naivnog slikarstva*. Iako se, u načelu, *naiva protiv školi*, stilu, pravcu, ovdje imamo evidentan fenomen artikuliran kao domet Hlebinske škole koji se, kao dragocjenost i uzdarje nošeno energijom *etnosa* - javlja u Usori, tj. BiH. Radeći sa Croatom, Drago Marelja je dovoljno naučio da bude najbolji učenik i primjeran sljedbenik svoga učitelja, ali je radom i talentom ostao i opstao dovoljno svoj da svoga cijenjenog učitelja ne mora oponašati. Njihova međusobna ljudska veza je stvarna, snažna i dirljiva.

Ova izložba slika dvojice znamenitih slikara naivaca, vrijedno je razumjeti, dolazi nam u pravom trenutku, baš kada nam je potrebna. Općenito, sve je prisutnije napuštanje dometa *moderne* i naglašenije *postmoderno* nastupanje umjetnika. Vrlo je snažan trend i nastojanje da se vizuelizacijom osvoji novi prostor. Dobar broj tuzlanskih umjetnika godinama upravo inzistira na radu koji nazivaju *multimedijalnim projektima, instalacijama i intervencijama u prirodi*, tj. u tzv. *open space* ili *otvorenom prostoru*.

Ova izložba slika Ivana Lackovića Croate i Drage Marelje, vrsnoga majstora i odličnog učenika, za svaki likovni posao može biti nadahnuće i poticaj.

25. ožujka, 2007.

Atif Kujundžić

Govor A. Kujundžić

VELIKA PODRAVSKA DUŠA

Živio je potpun i bogat život pod visokim pokroviteljstvom vlastite savjesti na leđima umjetnosti oplemenjujući sebe i druge.

Drago Marelja

Podravina ga je rodila 1932. godine, a svijet ga je izgubio 2004. godine.

Tko je bio Ivan Lacković - Croatia?

Bijaše on slikar, grafičar, crtač, dobrotvor, mecena, kolekcionar slika, sakupljač knjiga, domoljub, humanist, mirotvorac, saborski zastupnik i zaštitnik onih kojima nitko nije dao šansu da budu ljudi.

Njegova knjiga života nam govori da je bio uporan poput Siziifa, nesebičan poput Prometeja, skroman poput Franje Asiškog i dobrotvoran poput majke Terezije. Njegov najveći zemaljski profit je bio građenje dobrih djela, a najveći kapital dobrotu. Pokazao je, i još više dokazivao da je dobrota najveća vrijednost života. Svakodnevno je slušao svoju savjest i najbolje od samoga sebe poštujući druge. Bio je više nego ravnodušan prema uspjesima, priznanjima, nagradama i počastima. Odabrao je drugi put: dijelio je brigu vremena, iako bez velike papirne izobrazbe, cijeli je život radio na samoodgoju i samosvijesti u službi cjelovitog učenja. Iz jedinstva malih učinio je ovaj nesretni svijet na trenutak velikim. Bio je u svemu jedinstven - gotovo fenomen u izgradnji ljudskih vrijednosti; moglo bi se reći da je bio jedan od najvećih ljubavnika čovječanstva, a to mu je u svemu omogućavala obitelj na čelu sa suprugom Anom s kojom je dijelio 50 godina braka.

Dugačak je popis darova koje je poklanjao Podravini, Hrvatskoj i svijetu. Ostaje nam velika radost utjehe što smo svi mi živjeli u vremenu života Lackovića - Croate čovjeka koji je obogatio sve četiri strane svijeta.

Ivane Lackoviću - Croatia, hvala Vam što smo živjeli u Vašem vremenu.

Marelja, Prvi snijeg

Marelja, Đakovačka zitna polja

Lacković, Teško breme

Pozdrav fra Zdravko Andić

Izložba rukotvorina udruge "Izvorno vareško"

Riječ Gvardijana..

Načelnik Općine Vareš g. Hamdija Fatić, predaje fra Zdravku Andiću sliku..

Obraćanje g. Jasmina Imamovića, načelnika Tuzle

Pod pokroviteljstvom Franjevačkog samostana Tuzla i HKD "Napretka" Tuzla udruga "Izvorno vareško" je 29. ožujka 2007. u 19 sati u galeriji "Kristijan Kreković" Franjevačkog samostana svetih Petra i Pavla Tuzla održala svoju petu po redu izložbu rukotvorina. Od prethodne četiri izložbe tri su održane u Varešu, a jedna u Sarajevu. Udruga "Izvorno vareško" službeno je osnovana 16. kolovoza 2005. u Varešu i trenutačno broji oko 45 članova te promiče ono "Izvorno vareško". Na otvorenju izložbe gvardijan fra Zdravko Andić je, obraćajući se svim uzvanicima pozdravnim riječima, naglasio da onaj "tko ne poštuje svoju prošlost, ne može imati ni svoju budućnost". Time je na samom početku ukazao na važnost djelovanja Udruge. Načelnik općine Vareš, gospodin Hamdija Fatić, je istakao kako je projekt "Izvorno vareško" lijep način promicanja kulturne strane Vareša. Izložbu, na kojoj je bilo preko 200 eksponata, svečano je otvorio načelnik općine Tuzla, gospodin Jasmin Imamović naglašavajući da je ono "Izvorno vareško" ujedno i "Izvorno bosansko" te da je zbog toga važno podržati djelatnost Udruge. Gospodin Imamović kulturno naslijeđe Vareša i Bosne i Hercegovine općenito vidi kao razvojnu šansu pa smatra da aktivnosti poput aktivnosti udruge "Izvorno vareško" treba podržati. Pri samom otvorenju izložbe načelnik je gvardijanu samostana uručio projekt osvjetljavanja crkve i samostana svetih Petra i Pavla Tuzla kao dar. Lijepo je bilo na izložbi vidjeti ljude iz političkog aparata, jer kultura se bitno tiče politike i države. Istina, politika i država nisu subjekti kulture, nego subjekti politike, ali država s njom svojestvenim zadaćama (npr. pravni poredak) ima važnu i nezamjenjivu ulogu u omogućavanju kulturnog djelovanja. Na državu i politiku spada podizanje institucija i uvođenje mjera u svrhu promicanja, očuvanja i njegovanja kulturnih vrednota. Zato se danas u zapadnom svijetu govori o politici kulture, odnosno o kulturnoj politici neke države. Usudujem se reći da je pojavom nekih čelnih ljudi iz politike na izložbi učinjen jedan korak više u kulturnoj politici naše države.

Od rukotvorina Udruge bila su izložena vezenja, tkanja, grafike, pisanice, razni predmeti od drveta i drugih materijala, knjige i dr. Sve te rukotvorine izraz su propagiranja svojega kraja i ljubavi prema istome, rekao je fra Marijan Karaula, gvardijan Franjevačkog samostana sveti Anto Bistrik. Udruga još uvijek nema adekvatnog radnog prostora pa se proizvodi izrađuju u kućnim prostorijama, potvrdila je na izložbi predsjednica Udruge Marina Marošević. Zbog toga je potrebno, smatra fra Marijan, promicati prodaju i kupnju rukotvorina "Izvorno vareško" kako bi Udruga mogla što prije 'stati na vlastite noge'. Drugi važan razlog potrebe promicanja udruge "Izvorno vareško" jest činjenica da njezini članovi promoviraju rad kao stvaralaštvo. "Rad je ljudsko djelovanje s božanskom odlikom", lijepo je rekao fra Marijan. Slikoviti govor Biblije, nastavio je fra Marijan, svijet naziva vrtom koji je čovjeku povjeren na čuvanje i obrađivanje. Prve stranice Biblije govore o ljudskom radu kao nečemu što je plemenito i uzvišeno. Udruga "Izvorno vareško" svojim rukotvorinama potvrđuje upravo tu istinu i zbog toga zaslužuje našu punu podršku.

Fra Pavo Filipović

HODOČAŠĆE ŽIVOTA U DRIJENČI

Govoreći o križu kao sinonimu za patnju i tegobni životni put pojedinca i zajednice, fra Zdravko je u svojoj propovijedi naglasio da život nije uživanje jer je čovjek ograničeno biće te da kao takvo trpi zbog nedostataka i često vapi za odgovorima čemu sva ta patnja i je li ju zaslužio?. "Nema odgovora na problem patnje i trpljenja. Nema takvog koji bi mogao zadovoljiti sve ljude, posebno one koji pate. Ipak, postoji jedan odgovor, u primjeru koji nam je sam Bog pokazao. To je muka i smrt Isusa Krista, jedinoga čovjeka koji nije ništa skrivio, a koji je najviše patio" - kazao je gvardijan te podsjetio da slijedeći ga u tradicionalnoj pobožnosti Put križa imamo mogućnost shvaćanja smisla patnje. Čovjek je od krštenja obilježen znakom križa i to pečaćenje čini nas vlasništvom Božjim i odvaja od ostalog čovječanstva i moći sotone. Ako se sjetimo naših predaka sjetit će mo se i toga da su mnogi imali istetoviran križ na ruci, prsima nekada čak i na čelu. Nekada ranije kršćani su se daleko češće križali nego što je to danas. Pokazatelj je to da se neke pobožnosti gase, ali bez obzira na sve, križ ostaje veliko zaštitno sredstvo, znak vjernika. Od davnina proteže se i običaj da ljudi sa sobom nose križiće napravljene od metala ili nekog drugog materijala. Neki križeve nose oko vrata i smatraju ga zaštitnim znakom koji ih čuva od zla,

zlih ljudi, nesreća i bolesti. Nošenje križa znak je Božje ljubavi kojom je čovjek okružen. "Crkveni oci mnogo su se bavili pitanjem kako bi trebao izgledati život u skladu s križem. Nema mnogo smisla nositi križ u džepu ili o vratu ako nismo pripravnici nositi svoj svakidašnji križ. Za prve kršćane nositi križ značilo je jednostavno biti pripravan za mučeništvo, a s druge strane značilo je gospodariti svojim strastima, na koncu značilo je prihvatiti iz ruke Božje sve poteškoće koje nam šalje"- poručio je fra Zdravko.

Župa Driječa jedna je od najmlađih na području Tuzlanskog dekanata, osnovana je 1986. godine odvajanjem iz župe Breške. Prva crkva na ovim prostorima sagrađena je 1970. godine i bila je filijalna crkva pri župi Breške. Godine 1996. započeta, gradnja nove Crkve završena je 1998. godine zajedno s postajama kalvarije. Zahvaljujući prethodnom župniku fra Marku Kobašu, u crkvi je dosta umjetnina autora Đure Sedera, Blaženke Salavarde i drugih. Vitraje - sv. Ante i sv. Franje izradio je Đuro Seder, a dva mozaika u crkvi i Put križa, izradila je Blaženka Salavarda. Župa je prije rata brojala oko 1230 župljana a sada je trenutačno u župi 330 osoba u 157 obitelji.

Ankica Stjepić-Čosić

Župa svetog Ante Padovanskog u Drijenči u srijedu, 21. ožujka 2007. godine organizirala je "Hodočašće života". Vjernici, njih oko tisuću iz cijelog Tuzlanskog dekanata molili su "Put križa", nakon čega je ispred mjesnog groblja služena sveta misa. Misu je predvodio gvardijan tuzlanski, fra Zdravko Andić uz koncelebraciju svećenika iz Tuzlanskog dekanata zajedno sa dekanom tuzlanskim, prečasnim Perom Ilikićem. Vjernike je na početku mise pozdravio župnik iz Drijenče, fra Marko Antić. Vidno ozaren brojem nazočnih vjernika u ovoj pomalo zaboravljenoj župi, zahvalio se svima koji su došli i poručio da je nakana da ovo hodočašće postane tradicionalno te da se svake godine u vremenu pred Uskrs upriliči u ovoj župi.

U KRIVOM OGLEDALU

TUZLANSKA ŽUPANIJA BEZ HRVATA, A HRVATI BEZ LIDERA

Nedavno sam čuo izvornu narodnu pjesmu koja glasi: "Svaka cura ljubiti se voli // Samo hoće da je lola moli." Glede ove discipline gospodin Zvonko BOSANKIĆ, generalni tajnik Društva "Hrvatski dom" Tuzla odavno je prestao moliti. Na pitanje zašto, jednom mi je odgovorio, a što ću ako pristane? Nisam siguran je li se šalio ili istinu govorio.

Bosanskohercegovački Hrvati napokon se mogu pohvaliti kako su na velikom političkom dobitku. Dokaz tomu je podatak da u cjelokupnom izdanju gospode **Borjane KRIŠTO** imamo najljepšu, najgodniju, najprivlačniju, najšarmantniju, naj... predsjednicu Federacije BiH. Urednik i voditelj emisije "Telering", na Televiziji OBN, **Mato ĐAKOVIĆ** je konstatirao kako je HDZ BiH, glede gospode Krišto, pogriješio što nije bila kandidirana za hrvatskoga člana Predsjedništva BiH, jer bi za nju glasovao i **Željko KOMŠIĆ**. Naglašavam, više SDP-ov, nego hrvatski, član tročlanoga državnoga vrha.

Krajem 2006. i početkom ove godine vodile su se političko-medijske polemike u svezi naziva Ulice 115. HVO brigade Zrinski u tuzlanskom naselju Solina. Vodile i malo utihnule, ali je sasvim sigurno kako nisu maknute s dnevnih redova, bar ne u glavama protivnika ovoga naziva. Podsjećanja radi ispisujem podatak kako su 16.5.1993. godine Povelju o bratimljenju potpisali zapovjednici Prve tuzlanske motorizirane brigade Armije RBiH i 115. HVO brigade Zrinski. Očito bio je rat, pa su svaki Hrvat i svaka puška o hrvatskom ramenu bili nemjerljiv doprinos obrani. Danas je nekima izgleda svaki Hrvat na ovom prostoru svišan.

Rimski filozof **SENEKA** (4. pr. Kr. - 65. po Kr.) napisao je, između ostaloga: "Čovjek čovjeku je nešto sveto".

Kako se danas ponaša većina osoba, naročito u političkim vodama i barama, prije bi se moglo reći kako je čovjek čovjeku vuk, a glede političko-rovovskih borbi za fotelje "mala bara puna krokodila".

Uvjeravaju me neki znanci kako ličim na poznatoga glumca **Jacka NICKOLSONA**. Nemam ništa protiv toga, a i da imam ništa ne bih mogao učiniti.

Ostaje me jedina želja, za koju vjerujem kako mi nikada neće biti ispunjena, da glumac i svestrani teatarski poslenik i poduzetnik **Vlado KEROŠEVIĆ**, počne sa snimanjem filma u koji se uklapa lik ovoga glumca pa da ga zamijenim za simboličan honorar.

Na jednom od skupova u Društvu "Hrvatski dom" Tuzla, na kojemu se diskutiralo o nezavidnom političkom položaju Hrvata Tuzle i Tuzlanske županije konstatirano je, između ostaloga, kako nam je potreban autoritativan vođa i lider. Među tridesetak nazočnih dužnosnika i čimbenika nisam mogao izabrati favorita za lidersku poziciju svih Hrvata ovoga kraja.

Prigodom obilježavanja 14. obljetnice obnove rada Društva "Hrvatski dom" Tuzla dulje vrijeme zajedno su u dvorani "Art-kina" stajali primarius **Srećko dr. TUNJIĆ**, predsjednik Hrvatske seljačke stranke Tuzlanske županije i **mr. Josip ŠIMIĆ**, predsjednik Upravnoga odbora "Hrvatskoga doma".

Nije mi poznato je li to tako bilo predviđeno protokolom, ali sam sasvim siguran kako je medikus Tunjić vrbovao magistra Šimića da se učlani u HSS. Poznavajući gospodina Šimića i njegove otpore spram stranaka i strančarenja siguran sam kako je odbio ponude.

Na istom ovom skup **mr. Marica PETROVIĆ**, predsjednica Matice hrvatske Tuzla, posebno je istaknula kako riječ DOM, znači puno više od riječi KUĆA te da asocira na zavičaj i domovinu. Zahvalan sam gospodi Petrović, koja će uskoro steći zvanje doktora znanosti hrvatskoga jezika, što je izrekla ovu konstataciju pa sam naučio nešto što nisam znao. Vjerujem da joj je zahvalan i mladi žurnalist **Mladen BOSANKIĆ**.

Glede mladoga Bosankića dobio sam usmenu zamjerku što sam ga u jednom od ranijih krivih ogledala proglasio novopečenim novinarom. Rečeno mi je kako ni u jednom zanatu, pa ni u umjetničkom što se novinarstvom zove, ne može biti pečen na početku karijere i u mladim godinama.

Slažem se s upućenom mi zamjerkom, pa mladog i perspektivnog novinara "Tuzlanskog lista" **Mladena BOSANKIĆA** proglašavam novinarsko-pekaarskim pripravnikom.

Predsjednica Udruge "Hrvatska žena", gospođa **Marica VIKIĆ**, nadahnuto je govorila o djelovanju ovog temeljnog dijela Društva "Hrvatski dom"

Tuzla, na svečanoj akademiji održanoj u po-vodu obilježavanja 14. obljetnice obnove rada Doma.

Posebno me se dojmio dio priče o igraonici za djecu, ali sam zaključio kako se, spram malog broja hrvatske mladeži u Tuzli i Tuzlanskoj županiji, nedovoljno igraju mladi bračni parovi.

P.S. Nemam ništa protiv Udruge "Hrvatska žena". Naprotiv! Nameće mi se, međutim, pitanje što je s nepostojećom udrugom hrvatski muškarac.

Gospodin **Zdenko TADIĆ**, direktor Uprave civilne zaštite Tuzlanske županije uputio je pisanu ispričnicu što, radi službenih obveza, nije mogao nazočiti svečanosti obilježavanja 14. obljetnice obnove rada Društva "Hrvatski dom" Tuzla.

Mnogi su se pitali, a gdje to gori ili koja rijeka se izlila iz svojega korita. Sistematskim i detaljnim provjerama ustanovljeno je kako te večeri, 13. ožujka 2007. godine, nigdje nije bilo požara i poplava pa su Tadićeve obveze ostale nepoznate i "sumnjive".

Članovi Izvorne folklorne skupine Husino su u povodu "Dana Hrvatskoga doma Tuzla" otpjevali pjesmu koja glasi: "Husino je stalo u dva reda // Ni grad Tuzla bolje ne izgleda."

U svezi s ovom pjesmom, argumentirano i s punim pravom, prosvjedovao je **dr. Srećko TUNJIĆ**, Bistarčanin po rođenju. On često citira pjesmu: "Mi Tunjići stali u dva reda // Tuzla varoš bolje ne izgleda."

Istina je na strani prosvjednika Srećka, jer su njegovi Tunjići u Bistarcu, bar temeljno i izvorno, ušoreni u dva reda slijepoga seoskoga puta.

Prije 14 godina na obnoviteljskom skupu Društva "Hrvatski dom" Tuzla, iz bošnjačkih krugova je stigla podrška i pred sudionicima skupa izrečena tvrdnja: "Mi bez vas Hrvata ne možemo!"

Na svečanom obilježavanju obljetnice niti se čula živa riječ podrške, niti je stigla čestitka, od istih tih ljudi, u pisanoj formi.

Ako je suditi po broju hrvatskih zastupnika u Skupštini Tuzlanske županije i uposlenika u administraciji, danas se može i djeluje bez Hrvata, kao što Hrvati, dominantno - sami za sebe i sa sobom, djeluju u Zapadnoj Hercegovini i Srbiji u Republici Srpskoj.

Krivo (o)gledao: **Nikola J. IVANOVIĆ**

210 eura svakog mjeseca za studente iz Tuzle

Građevinska tvrtka Radnik iz Križevaca dodijelila je u Konzulatu Republike Hrvatske u Tuzli u utorak 27. ožujka sedam stipendija za studente Geološko-građevinskog fakulteta iz Tuzle, građevinskog odsjeka. Studenti će dobivati svih 12. mjeseci u godini stipendiju u iznosu od 210 eura.

Predsjednik Upravnog odbora tvrtke Radnik iz Križevaca, **Mirko Habijanec** rekao je na dodjeli stipendija da ova tvrtka teži obostranoj suradnji. Oni trebaju mlade kadrove, a mladi kadrovi trebaju posao. Tako je jedan od glavnih uvjeta za dobivanja stipendija rad u Radniku nakon završenog studija. Danas se najviše cijeni znanje i bez znanja nema napretka. Ova tvrtka dovela je gospodarstvo na zavidnu razinu, uvela je moderne tehnologije gradnje koje se primjenjuju u Europi, a dokaz tome su brojna gradilišta Radnika u Njemačkoj i Africi.

Ova tvrtka oduvijek je zapošljavala dosta ljudi iz BiH, a posebno u Njemačkoj ih je mnogo radilo na gradilištima Radnika.

"Danas se u Hrvatskoj konjunktura u građevinarstvu i mi smo jedna tvrtka koja se razvija iz srednje u veoma razvijenu. Studenti će danas dobiti stipendije, koja su nepovratna sredstva, a oni za obvezu trebaju kod nas raditi u duplom vremenu koliko su primali stipendiju. Ukoliko netko bude godinu ponavljao, onda mu se stipendija stavlja u stanje mirovanja, a nakon toga on ponovno počinje dobivati stipendiju sve do kada se student školuje. Ovo je danas jedino zanimanje u Hrvatskoj gdje čovjek može imati sigurno zaposlenje i on je korektno i plaćen." Istaknuo je Habijanec.

Hajrudin Hadžić, stipendist i apsolutno na Geološko-građevinskom fakultetu prokomentirao je da mu ova stipendija daje veliki poticaj za dalje usavršavanje. Izrazio je i svoju želju da ova tvrtka organizira i stručni izlet u Križevce, kako bi se studenti stipendisti mogli upoznati s radom u tvrtki gdje će raditi.

"Prijava sam se za dobivanje stipendije prije svega zbog povoljnih uvjeta, ali i zato što ću nakon završenog studija dobiti siguran posao. Ovakvu stipendiju ne nudi nitko u BiH. Zadovoljan sam i sretan."

Prof. dr. Džemo Tufekčić, rektor Tuzlanskog Sveučilišta rekao je da nauka nikada ne zna za granice i da ovi mladi ljudi koji će uskoro završiti sa studij odlaze van granica BiH.

"Vjerujem da je ovo samo jedan početak dobre suradnje, toplo bih pozvao sve tvrtke iz BiH da se ugledaju na druge tvrtke iz Hrvatske koje su otvorile vrata studentima iz BiH. Jer samo tako mogu zadržati mladi potencijal u BiH. Vjerujem da će se to uskoro i dogoditi. Mi moramo zadržati ovu pamet jer mnoge zemlje baštine strategiju priliva pameti, a mi nikako da shvatimo da odliv mozgova itekako može osiromašiti našu zemlju."

Generalni Konzul RH u Tuzli, **mr. Josip Juras** izrazio je svoje zadovoljstvo što se čin potpisivanja ugovora o stipendiranju odvijao upravo u Konzulatu RH.

"Mislim da je ovo početak jedne dugoročne suradnje s Tuzlanskim sveučilištem, ali ne na način da bi im se uzimao mladi kadar iz BiH, nego da bi se tom mladom kadru omogućilo da kvalitetnije i uspješnije završe studij, te da se radna mjesta otvaraju na prostorima BiH. Vjerujem da će iskustvo steći ne samo radeći u Hrvatskoj, nego diljem Europe i Afrike gdje ova tvrtka djeluje."

Na dodjeli stipendija bio je dekan Fakulteta prof. dr. Bašić i mnogi ugledni gosti i političari koji su došli dati svoju zahvalnost i Konzulatu RH i Tvrtki Radnik koja je imala sluha za studente koji nemaju velike financijske mogućnosti za studiranje i time im dalo ogromnu potporu za još bolji doprinos kako ugleda fakulteta, tako i samih sebe.

Zahvalnost za ove stipendije dala je i Ministrica obrazovanja, nauke, kulture i sporta **Mirzeta Hadžić-Suljić**.

Na kraju ostaje velika nada drugim studentima da će mnoge druge tvrtke iz BiH, kako je rekao rektor Sveučilišta doista znati pomoći i zadržati ove velike mlade i sposobne ljude.

Maja Jurić

Gračac

HKD Napredak Gračac je 8. ožujka 2007. g u Napretkovim prostorijama upriličilo **Književnu večer**, predstavljajući nove zbirke pjesama **Poljubac zemlje**, pjesnika **Fabijana Lovrića**, te njegov dvadesetpetogodišnji književni opus.

Tom prigodom je Lovrić, koji je rođen u Tuzli, a sada živi i radi u Kninu, govorio o svom dugogodišnjem stvaralaštvu, te višegodišnjem suradnjom s Napretkom. **Ankica Rosandić**, predsjednica Napretka Gračac, je govorila o njegovoj biografiji, izdavaštvu i radu. S Napretkom u Gračacu već više godina surađuje i napisao je recenzije za sve tri tiskane zbirke pjesama, **Slađana Maračića** *Plavo veličanstvo i Ljubavna priča*, te **Branke Burić** *Ples vječnosti*.

Njegove pjesme iz predstavljane zbirke *Poljubac zemlje*, pjesme o endemskim biljkama, su čitali mladi članovi Napretka, a s obzirom da su i Dani hrvatskog jezika, najmlađi članovi su govorili o ljepoti našeg jezika i ljubavi spram njega.

Književnoj večeri je nazočilo šezdesetak mještana i članova Napretka. Na samom kraju je naša najmlađa skupina Šokadija otplesala splet Slavonskih kola, a večer su popratili i mediji. Svi su bili oduševljeni! Zahvalili su pjesniku, a i Napretku na lijepom kulturnom događaju.

GLAZBENO-MEDITATIVNA VEČER U ORGANIZACIJI FRANJEVAČKE MLADEŽI TUZLA

Franjevačka mladež Tuzla je u nedjelju 11. ožujka 2007. godine u Galeriji "Kristiana Krekovića" upriličila Glazbeno-meditativnu večer. Bila je to prigoda za tuzlanske vjernike da uz poeziju, meditativnu glazbu i zanimljivu prezentaciju razmišljaju o korizmenome vremenu u kojemu se trenutno nalazimo.

U programu su sudjelovali zbor i orkestar Franjevačke mladeži "luventus Salinarum" pod ravnanjem Zlatka Špoljarevića, na čijemu su se repertoaru našle dobro poznate duhovne šansone isprepletene meditativnim instrumentalima. Članovi framaške recitatorske skupine Dragana Matošević, Željka Pavlović, Marijana Zvonar, Ivica Kovačević i Jurica Šuster su recitali korizmenome vremenu prilagođene stihove poznatih hrvatskih pisaca. A za poseban se ugođaj te večeri pobrinuo član Franjevačke mladeži Ivan Bosankić, koji je uspio sve ono te večeri rečeno, recitirano i otpjevano popratiti zanimljivom računalnom prezentacijom.

Ova je Glazbeno - meditativna večer u svakome slučaju bila novost i osvježanje u djelovanju Katoličke mladeži tuzlanskoga kraja.

I.K.

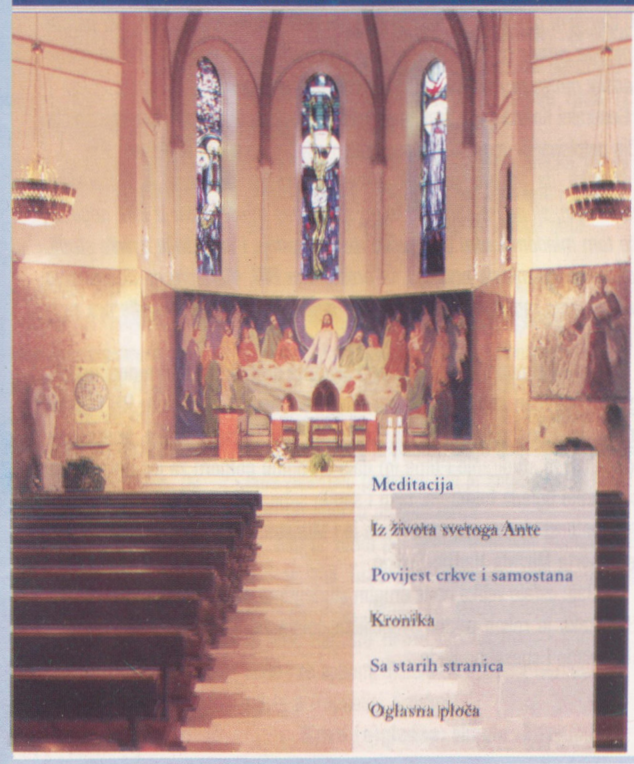
GLAS BISTRIKA

Od ožujka ove godine izlazi GLASNIK SVETOGA ANTE, glasilo Franjevačkoga samostana i svetišta Svetoga Ante na Bistriku u Sarajevu.

Glavni urednik je fra Marijan Karaula.

Nakladnik: Franjevački samostan Sv. Ante, Sarajevo, Franjevačka 6.

Preporučamo našim čitateljima!

Meditacija
Iz života svetoga Ante
Povijest crkve i samostana
Kronika
Sa starih stranica
Oglavna ploča

5. TKT FEST U TUZLI "PRAZNIK TEATRA"

Tuzlanski teatar "Kabare" je i ove godine ljubiteljima kazališne umjetnosti podario izvanrednu manifestaciju "TKT fest", koja je trajala od 25. do 31. ožujka. Nastupili su glumci iz Beograda, Zagreba, Virovitice i Banjaluke i "Kabare", koji je 27. ožujka, na Svjetski dan kazališta, proslavio peti rođendan, opravdao svoje postojanje ozarena i zadovoljna lica u publici najbolji su dokaz za to.

Peti TKT fest otvorio je kantonalni premijer Enes Mujić, a prve večeri izveden je "Grbavac" projekt Narodnog pozorišta RS i Udruženja umjetnika Srpske. Sala je bila prepuna, kao i druge večeri, kada je gostovao Zijah Sokolović, bosanski umjetnik, koji već godinama živi i stvara u Austriji. On je u "Kabareu" proteklih godina gostovao u više navrata, i uvijek se tražila ulaznica više. Tako je bilo i ovoga puta za monodramu "Meduigre 0-24", koju je premijerno izveo pred tuzlanskom publikom.

No, specifičan način, koji se odražava u aktivnom odnosu sa publikom, imao je zagrebački glumac Željko Vukmirica. To je njegovo prvo gostovanje u Tuzli, gdje je izveo "Povijest moje gluposti", djelo uprizoreno 1979. godine i koje je do sada izvedeno više od 700 puta diljem Hrvatske, a za koje Vukmirica kaže da je "javna autopsihoanaliza".

Vukmirica je u svom prepoznatljivom maniru, ulazio među publiku, animirao ih i izvodio na scenu da glume zajedno sa njim. Publika je bila isprva iznenađena, jer nisu navikli na takve relacije sa glumcima, ali je na koncu Vukmirica opustio i one najkruće posjetitelje navikle na klasičnu kazališnu igru.

Na kreativan način Vukmirica je publici pokazao u kakvom položaju se kazališta, uključujući i tuzlanski "Kabare" nalaze. Kao pravi soumen na kraju točke, okrenuti cilindar je ispružio prema jednom posjetitelju, koji je u nj ubacio novčanicu od 20 KM.

Toliko glumac vrijedi. Ali, koliko god da se u kulturu uložilo, na kraju se vrati - poručio je Vukmirica vraćajući "bakšiš" posjetitelju iz drugog reda publike.

U okviru 5. TKT festa student Akademije dramskih umjetnosti Tuzla Tarik Marković izveo je samostalnu diplomsku predstavu "Linea", a njegove kolege Emina Goletić, Ana Mija Milić, Sabit Sejdinović i Dragan Pirić dramu "Iza zatvorenih vrata".

Veliki je interes vladao i za nastup Beogradskog dramskog pozorišta, koje se predstavilo "Igrom parova", a kazališni susreti u "Kabareu" zatvorili su glumci kazališta Virovitica, koji su u suradnji sa zagrebačkom "Gavelom" izveli komediju "Kvetch".

Usprkos uspjehu koji je "Kabare" u posljednjih pet godina postigao, ovaj teatar je i dalje bez potpore vlasti. Istovremeno, vlast financira projekte sarajevskih umjetnika, kojima daje na desetine tisuća maraka za predstave koje neće ostati u Tuzli.

To je pitanje kriterija gradske vlasti prema projektima. Smatram da ne postoje estetski, niti produkcijski kriteriji i sve to se radi nasumice, prema osobnim tendencijama pojedinaca - konstatirao je Vlado Kerošević, rukovodilac tuzlanskog "Kabarea".

J.Š.

Iz predstave "Povijest moje gluposti"

Kino Art

PREMIJERA FILMA "PUT LUBENICA"

U dvorani Kina Art u Tuzli, 21. ožujka je upriličena bosanskohercegovačka premijera hrvatskoga filma "Put lubenica". Pokrovitelj premijernog prikazivanja filma bio je Konzulat Republike Hrvatske u Tuzli s generalnim konzulom mr. Josipom Jurasom na čelu.

Film "Put lubenica" od strane je hrvatskih filmskih kritičara proglašen najboljim hrvatskim filmom u 2006. godini. Dobitnik je brojnih nagrada kako na međunarodnim tako i na hrvatskim filmskim festivalima. Tu svakako treba spomenuti Grand Prix na Dubrovnik film festivalu, Grand Prix i Zlatnu Antigonu za najbolju glazbu na Festivalu mediteranskog filma u Montpellieru te Zlatne arene na Filmskom festivalu u Puli za najbolju mušku ulogu, za najbolju scenografiju i najbolji ton. Ovaj ljubavni dramatični film, koji govori o trgovini ljudima i kriminalu s kojim se svakodnevno susrećemo, režirao je Osječanin Branko Schmidt. Redatelj je također pošao za rukom okupiti jaku glumačku ekipu koju su činila neka već provjerena, ali i neka nova imena: Krešimir Mikić, Sun Mei, Leon Lučev, Emir Hadžihafizbegović, Ivo Gregurević i nova filmska nada Armin Omerović.

Povodom bosanskohercegovačke premijere filma "Put lubenica" gosti grada Tuzle bili su i neki od protagonista filma. Tako su se u Tuzli našli g. Branko Schmidt, redatelj, g. Stanko Babić, producent filma i mladi glumac Armin Omerović ili "novi Slavko Štimac", kako su ga stariji kolege odmila prozvali. Projekciji je prethodila tiskovna konferencija koja je okupila tuzlanske predstavnike sedme sile, a na kojoj su se uz protagoniste filma pojavili još i generalni konzul RH u Tuzli mr. Josip Juras te g. Damir Husejinfendić ispred Kina Art.

Službeni dio programa je započeo pola sata prije same projekcije tijekom kojih su publiku zabavljali tamburaši HKD "Napredak" i KŠC "Sv. Franjo" u Tuzli pod ravnanjem gospodina Nikole Čiče. Nakon projekcije posjetitelji Kina Art imali su prigodu u foajeu Kina kratko porazgovarati i čestitati svim sudionicima na uistinu odličnome filmu.

Tuzlanska publika i nije odveć često u prigodi uživati u bosanskohercegovačkim premijernim projekcijama filmova. Poklonika filmske umjetnosti u našem gradu ima jako mnogo. Nadajmo se da i za njih počinju puhati neki novi vjetrovi.

I. K.

Riječ mr. Josipa Juras

Stanko Babić

Armin Omerović

Branko Schmidt

GLASOVANJEM IZABRANO DEVET ČLANOVA OPĆINSKOG ODBORA MLADEŽI HDZ BiH

Činjenica da budućnost svih političkih stranaka ovisi o mladim snagama, prisutna je i u redovima HDZ-a BiH. U tom je smislu Općinski odbor HDZ-a BiH Soli organizirao izbornu skupštinu svoje mladeži, odnosno Mladeži HDZ-a BiH. Sastanak se održao u Domu kulture na Husinu. Na sjednici skupštine se okupilo trideset i pet mladih članova skupštine ove političke organizacije. Velik odziv radnog tijela je jamčio dobre rezultate. Brojnost je i opravdala uspješno zasjedanje.

Prije nego što će se pristupiti izboru devet odbornika Općinskog odbora Mladeži, prisutnima se obratio Mijo Krešić, doministar sigurnosti Bosne i Hercegovine i predsjednik Županijskog odbora HDZ-a BiH, pročitavši pismo potpore radu skupštine, poslano od strane predsjednika ove stranke Dragana Čovića. Potom je mlade pozdravio Damjan Nišandžić, predsjednik Općinskog odbora HDZ-a BiH Soli i najavio predsjednika Mladeži ove stranke, Marka Sinanovića. Poslije uvodnih govora, članovi skupštine su pristupili glasovanju za izbor devet odbornika Općinskog odbora Mladeži HDZ-a BiH Soli.

Nakon izbora su pročitana imena izabranih odbornika, koji su se predstavili prisutnima. Izabrani su: *Maja Banović, Mladen Bosankić, Nikola Čiča, Goran Jagić, Ivica Kovačević, Dijana Mosković, Julija Pejić, Zlatko Špoljarević i Snježana Vilušić*. Mladež HDZ-a BiH je ovim izborom dobila novu snagu u Općini Tuzla. Skupštinom je predsjedao dosadašnji predsjednik Mladeži Općinskog odbora HDZ-a Soli, Goran Sabranović. Radu skupštine je prisustvovao i predsjednik Asocijacije mladih SDA Tuzla, Edis Bajić i ponudio mladima u sali suradnju u budućnosti. Devet odbornika će uskoro zakazati prvi radni sastanak na kojemu će zacrtati smjernice najjače snage HDZ-a BiH, njezine mladeži.

Mladen Bosankić

hrvatska
demokratska
zajednica

croatian
democratic
union

Veselim se, Isus je
uskrsnuo!

Cijelom katoličkom puku
sretne i blagoslovljene
USKRSNE BLAGDANE
žele

ŽUPANIJSKI I
OPĆINSKI ODBOR
HDZ BiH TUZLA

Jesmo li sami sebi krivi?

Pitam se često, pitaju li se mladi, oni čiji su se očevi, majke, bake i djedovi nazivali Hrvatima katolicima, ima li im ovdje budućnosti? Da bi se budućnost izgradila, kakva takva, taj mladi svijet mora jednom zasnati shvatiti da će uspjeti jedino ako se ne budu puštali strujama "neopredijeljenosti" te se prestanu stidjeti svoga. Zašto je hrvatsko i katoličko teško prihvatiti kao svoje? Kulturno naslijeđe koje su ovi prostori stoljećima čuvali najviše ima hrvatsko i katoličko obilježje. Nitko drugima ne spori njihovu utkanost u biće ove zemlje. No, čini se sve više kako bi oni u kojima leži sva snaga našega naroda izmiču i daju prednost drugima. Koliko je samo vapaja, propovijedi i govora bilo upućeno mladima da se probude i spase naše Velike Gospe, lina, hrvatski jezik i sve običaje i naslijeđa naših predaka. Nedavno mi netko reče da je kičma Hrvata Katolika slomljena. Tko nam to lomi kičmu? Rekao bih prije kako se naši mladi ponašaju često kao beskičmenjaci. Kada se govori o jeziku, oni kažu da pričaju srpskohrvatski. Koji "srpskohrvatski"? Taj je "jezik" od svoga početka 1960. godine, kao što i vrapci na grani znaju, bio srpski jezik. Nemam ništa protiv srpskog jezika, ali imam protiv nepostojećih jezika. Za mene je nepravda kada mlada Hrvatica i mlad Hrvat ne govore svojim materinskim jezikom. Reći će mnogi od njihovih majki i očeva kako su i oni naučeni pričati drukčije. Zar je četrdeset godina moglo pobijediti stoljeća koja su namrla naši preci? To bi bilo doista žalosno. Hvala Bogu, to još nije slučaj. U ratnom periodu i neposredno poslije rata, mnogo sam se susretao s ljudima, najčešće mladima i raspravljao o narodima u Bosni i Hercegovini. Tada mi je to izgledalo normalno, pojašnjavati i "uvjeravati" ljude da Hrvati u BiH žbija žive. Bili su to tinejdžeri kao i ja. Prošlo je dosta godina i napisane su knjige i mediji su brujali o tim temama. Međutim, oni koji su onda mislili kako Hrvati žive samo u 56 542 kilometara četvornih površine Republike Hrvatske, to većinom misle i danas. Strašno! Ono što je od ove spoznaje strašnije jest činjenica da je veliki dio od ovoga broja mojih sugovornika budućnost hrvatskoga naroda na ovim prostorima.

I dok me mnogi pitaju ima li Hrvatima budućnosti, posebice onim mladima, kažem im kako ti mladi hrvati izumiru. Čudan je to fenomen da mlad čovjek umire, a život mu se otvara. Sasvim sigurno on neće umrijeti, ali će ga dijete sutra pitati što je i tko je, kad ono, nijedan roditelj to ne zna. Možda i zna, pa se pojavljuje na najizvršnijim skupovima "Hrvata", ali Božić i Uskrs mirišu mu samo na pečenicu. Ili se katkada odluče poći u tu crkvu, tek da se vidi ima li koga poznatog. A isti ti kukaju kako nema posla, kako im se ovdje ništa ne nudi, te s takvim mislima "moraju" hitno otići. Kamo? Kuda? Čini mi se da u Hrvatskom jeziku nema više upita na ovu čudnu rijeku, doista nezrelih odluka. Znam da će

puno onih koji bi slučajno ovo i pročitali mogli reći kako sam nacionalist. Mene takvo nešto više i ne čudi. Baš mi prije nekoliko dana jedna poznanica reče kako me smatra nacionalistom, jer previše često idem u crkvu. Ovakvi bi komentari svim ljudima sa zdravim pogledom na život morali biti zabrinjavajući. Tako lako nazvati nacionalizmom ono što se stoljećima gajilo, nje govalo i voljelo, velika je pogreška. Ipak, zadržat ćemo se na hrvatskom porijeklu ljudi koji se danas u Bosni i Hercegovini zovu Hrvatima iz BiH. Prilično često, iz neinformiranosti neke osobe pomiješaju nacionalnost i vjeroispovijed. Doživjeli su mnogi Hrvati u Bosni i Hercegovini da ih nazivaju nebrojenim imenima. Od svih tih je najčešći Bosanski katolici. Namjerno bosanski pišem velikim jer oni koji ovaj izraz koriste najmanje daju značaja onome katoličkom. Najveći dio hrvatskoga naroda od primanja kršćanstva pripada Katoličkoj crkvi, i kao takav je ostao u većini do danas. No, iz pozicije vjere pokušavati cijeli jedan identitet tako označiti je u najmanju ruku neznanje. Za sva vremena oni koji se nazivaju intelektualcima, trebaju znati da Hrvati velikom većinom pripadaju Rimokatoličkoj crkvi, i zapravo baštine u svojem najdubljem biću temelje te institucije. Svaki drugi oblik izvrtanja nazivlja vjere koja broji milijardu i dvjesto milijuna vjernika je najobičnije neznanje. Dakle, Hrvati od sedmog stoljeća žive u Bosni i Hercegovini i ni u kojem slučaju ne smiju dopustiti da ih se istjera iz korijena Bosne i Hercegovine.

Mladi se Hrvati ne smiju stidjeti sebe, svojih roditelja, baka i djedova. Izgubiti vjeru u političare i vlastitu perspektivu je vrlo izvjesno, ali se ne smije propustiti prigoda nadograditi na sadašnjost koja traje budućnost s kojom, ako ovako nastavimo, nećemo moći računati. Trend odlaska mladih Hrvata katolika je sve jači. Oni koji govore kako je Republika Hrvatska jedina zemlja u kojoj Hrvati mogu, barem na prostoru bivše Jugoslavije živjeti, grdno se varaju. Bosna i Hercegovina nije ništa manje hrvatska od same Republike Hrvatske. Tako oni koji su zagovarali odlazak u većinski hrvatski prostor, sami stvaraju pustoš hrvatskih sela i gradova u BiH. I tako će izumrijeti Hrvati katolici na području tuzlanskog kraja. Oni što kukaju da Bošnjaci kupuju njihovu, odnosno hrvatsku zemlju sigurno će otići prvi. Jesmo li sami sebi krivi što nas je sve manje, što je teže naći posao nego prije godinu dana? Zato, vama govorim mladi Hrvati katolici jer vi zaista to i jeste, ostanite vjerni svojim korijenima i usutkajte sve one koji vas žele odvesti sa onoga što je vaše, a to je vaša zemlja, vaši ljudi. Driječa, Obodnica, Breške, Dokanj, Solina, Svojtina, Grabovica, Kosci, Tetima, Husino, Brgule, Lipnica, Šikara, Ljepunice, Dragunja, Straža, Bistarac, Rapače, Čanići, Dubrave, Par Selo, Bukinje, Orašje, Križani, Tuzla, trebaju vas mladi Hrvati katolici.

Mladen Bosankić

HRVATI TUZLE I TUZLANSKE ŽUPANIJE NA POLITIČKOJ KLIZAVICI MARGINALIZACIJA, MAJORIZACIJA I IGNORACIJA

"Hrvate u ovoj državi više nitko ni za što ne pita, a narodi i građani moraju biti jednakopravni", poruka je što ju je u više navrata javno izgovarao dr. Ivo KOMŠIĆ, a prenosio i Hrvatski glasnik. Na žalost i po Hrvate na sveopću političku nesreću, osobito Tuzle i Tuzlanske županije, Komšićeve i medijske poruke nisu polučile očekivane i željene rezultate

Poslije prošlogodišnjih izbora definitivno je, i najvećim optimistima, postalo razvidno kako se Hrvati Tuzle i Tuzlanske županije nalaze na potpunoj političkoj klizavici i strmoglavoj nizbrdici. U Skupštinu Županije izabran je samo SDP-ov kandidat, gospodin **Tomo VIDOVIĆ** i on, kao jedinka, čini Klub Hrvata u najvišem i, trebalo bi, najautoritativnijem zakonodavnom tijelu. Vidović je dobio povjerenje birača i bio je, kao pripadnik konstitutivnog naroda, kandidat za predsjednika Skupštine, ali preglašavanjem većine zastupnika, Bošnjaka iz SDA i Stranke za BiH, morao se zadovoljiti funkcijom dopredsjednika. Nije ta dužnost za podcijeniti, ali je ostao gorak okus marginalizacije, majorizacije i ignorancije Hrvata. Ništa nisu pomogli - tužba najvišim sudskim institucijama Federacije BiH, niti prosvjedno oglašavanje Savjeta Društva "Hrvatski dom" Tuzla tim povodom. Ostalo je onako kako su odlučili zastupnici najbrojnijega naroda. Hrvatima je za utjehu, ako je to utjeha, a realno nije, ostalo to što im je iz bošnjačke kvote darovana dužnost županijske ministricе pravosuđa.

Vitalni interesi u općinama

U rovim bosanskohercegovačkom poraću, iz godine u godinu, Hrvati Tuzle i Tuzlanske županije sve su slabiji i minorniji politički čimbenik. Čak se ne mogu pohvaliti političkim i zakonodavnim uspjesima kada je u Općinskom vijeću Tuzle bilo čak 10 Hrvata, pod zaštitnim znakom političko-stranačke koalicije "Združena lista 97". Kao općinski parlamentarac, u tom razdoblju, lider Hrvatske seljačke stranke Tuzlanske županije primarius **Srećko TUNJIĆ**, predlagao je kako bi općinskim Statutom trebalo regulirati pitanje zaštite vitalnih nacionalnih interesa. Taj prijedlog su, tada, odbili ne

samo Bošnjaci, nego i Hrvati iz SDP-a i Stranke reformista.

"Hrvate u ovoj državi više nitko ni za što ne pita, a narodi i građani moraju biti jednakopravni", poruka je što ju je u više navrata javno izgovarao dr. Ivo KOMŠIĆ, a prenosio i Hrvatski glasnik. Na žalost i po Hrvate na sveopću političku nesreću, osobito Tuzle i Tuzlanske županije, Komšićeve i medijske poruke nisu polučile očekivane i željene rezultate. Oni koji su to trebali čuti, shvatiti i prihvatiti znaju to dobro, ako ne i bolje od gospodina Komšića i ostalih hrvatskih dužnosnika, ali im nije odgovaralo i ne odgovara im takve poruke prihvatiti i sukladno njima u političkoj praksi se ponašati. Osim što Hrvata nema u zakonodavnim i izvršnim organima vlasti, sve nas je manje na rukovodnim dužnostima javnih ustanova, kao i među takozvanim državnim djelatnicima. A, na tim dužnostima i radnim mjestima plaće se dijele iz proračuna, odnosno iz poreskih obveza što ih plaćaju i Hrvati; a po nametnutim Ustavnim promjenama na svim spomenutim dužnostima i radnim mjestima Hrvata bi trebalo i moralo biti srazmjerno rezultatima popisa iz 1991. godine. Trebalo i moralo, ali je praksa daleko drugačija, gora i nepovoljnija. Uz sve to često se mogu čuti, zvanični, a još češće privatni i nezvanični, prigovori upućeni Hrvatima kako su iz općinskih ili županijskoga proračuna dobili potpore za ove ili one kulturne manifestacije. To zvuči kao da je Hrvatima nešto darovano, a u suštini je riječ o nečemu što im pripada, ali umjesto sustavnog rješenja ove vrste, Hrvati najčešće moraju moljati za donacije.

"Uživanje" u ulozi žrtve

Opasno je, međutim, to što se Hrvati sve češće mire sa sve nepovoljnijim političkim položajem i počinju rezignirati "uživati" u ulogama žrtve. Za to su krivi i sami sebi. S jedne strane su u BiH najmalobrojniji konstitutivni narod, a s druge su pocijepani na neprimjereno i kontraproduktivno velik broj političkih stranaka. U zrelih društvima i stabilnim državama višestranačje je znak

izgrađenih demokratskih odnosa. Međutim, među bh. Hrvatima je to daleko od bilo kakve zrelosti, jer se ne mogu složiti ni oko minimuma zajedničkih političkih potreba i interesa. Najzornije je to pokazalo prošlogodišnje cijepanje HDZ-a iz kojega se rodila Ljubičeva i Raguževa stranka "HDZ 1990". Od ranije zavedeni, sludeni, izgubljeni i zbunjeni Hrvati tek tada nisu znali kojoj stranci i zašto povjeriti glas. Doduše Koalicija "Hrvatsko zajedništvo" privlačno je djelovala, ali se brže od svih očekivanja pokazalo kako je to bilo samo predizborno zajedništvo za potrebe gospode Ljubiča i Raguža. Jedan od dokaza tomu je i odluka dr. **Marka TADIĆA**, odnosno Hrvatske seljačke stranke BiH, o zaleđivanju svoga djelovanja u ovoj koaliciji. Jedan od razloga je i taj što nije ispoštovan predizborni dogovor da (do)ministarsko mjesto u Vladi Federacije BiH bude izabran neki od članova "Hrvatskoga zajedništva", iz Posavske županije, ali se to nije dogodilo. Važnije od dogovora bile su familijarne povezanosti i hercegovačko-hrvatski lobiji.

"Vrijeme je, naime, da se shvati da hrvatsko nacionalno pitanje - što god neko pod tim podrazumijevao - mora postati predmet najšire demokratske rasprave", napisao je i na stranicama Oslobođenja objavio **Gojko BERIĆ**, prije godinu i nešto dana. I taj dio priče Hrvatski glasnik je prenio, ali opet nije bilo rezultata niti pozitivnih pomaka. Umjesto da svoju političku i životnu sudbinu uzmu u svoje ruke bosanskohercegovački Hrvati sve češće slušaju druge, ali ne iz Zagreba nego iz Sarajeva i Banjaluke. Po svemu sudeći takvo stanje će među bh. Hrvatima još dugo potrajati, a jedino svjetlo na kraju tunela može im upaliti neka međunarodno-tutorska organizacija. Naravno, ako u tomu vide svoje interese, što je teško vjerovati, jer je Europskoj uniji i svemoćnoj Americi dovoljno Hrvata iz Republike Hrvatske, a bh. Hrvati im dodu kao takozvana kolateralna šteta i nestabilna valuta za političko potkusurivanje.

N. J. IVANOVIĆ

U LIPORAŠJU OBNOVLJENO 75% DOMOVA 39 MJESECI BEZ STRUJE I VODE

BITNO JE DA SMO NA RODNOJ GRUDI

Najaktivniji povratnici u gradačkačkoj općini su žitelji Donjeg Liporašća, čiji je povratak počeo u proljeće 1996. godine. Pored značajne pomoći općine, vrijedna potpora je bila UNKOR-a u obnovi 75 porušenih domova, do sada ih je 75 % obnovljeno i useljeno. Trend povratka je i nadalje prisutan, mnogi podižu svoje domove vlastitim sredstvima. Pored porušenih domova, žitelji Donjeg Liporašća su zatekli razorene putove, električne i telefonske vodove, vodovod i drugo, što je dodatno usložnjavalo ionako tešku situaciju, međutim, ništa ih nije pokolebalo. Bez struje i vode su živjeli 39 mjeseci, jedino su im komunalci vodu dopremali cisternama, podgrijavajući njihovu nadu u bolju budućnost. Struju i vodu u selo dovode 1999. godine, potom i uličnu rasvjetu. Preostali su radovi na dovođenju telefona i asfalta u selo, kao i obnovi preostalih par kuća. Iznova su na starim temeljima podigli crkvu Gospe od Andela. Jedan od organizatora povratka u Donje Liporašće je Ivo Mašić, koji za Tuzlanski list kaže: Zahvaljujući ljudima dobre volje, dobili smo krov nad glavom, doduše, mnogi ga još nisu dovršili, ali je bitno da smo na rodnoj grudi, tu nam je najljepše. Kako je ovo poljoprivredni kraj, zbog nedostatka mehanizacije i nemogućnosti zaposlenja u firmi, težak je život, ali, borit ćemo se da i to nadidemo, zaključuje Ivo Mašić, čija kuća također nije dovršena.

A. Šimić

NA 4. IZLOŽBI KNJIGA TUZLANSKOG KANTONA NAGRADA URUČENA AUTORU SADIKU IBRAHIMOVIĆU

U Bosanskom kulturnom centru u Tuzli Izložba majstora fotografije Milana Latinovića

Samostalna izložba fotografija zeničkog fotografa **Milana Latinovića** otvorena je u Galeriji Bosanskog kulturnog centra u Tuzli. Izložbu je proglasio otvorenom predsjednik Foto kluba Tuzla, **Robert Andrejaš**.

"... radi se o autoru bosanskohercegovačke fotografije koji je do devedesetih godina predstavljao jedno od najvećih imena jugoslavenske fotografije. Sa jednom grupom autora iz Zenice činili su foto grupu Art u Zenici koja je ostvarila rezultate koji su prelazili granice i tadašnjeg Balkana. Radi se i o stilu u fotografiji i o fotografu koji je predstavljao sam vrh fotografije. Ovim izložbom u Tuzli pokušavamo predstaviti generaciju autora i stil fotografije koji je obilježio bosanskohercegovačku fotografiju s kraja osamdesetih godina i praktički dovođenjem izložbe Milana Latinovića početi predstavljanje autora iz arhiva Asocijacije za umjetničku fotografiju BiH-a gdje ćemo u okviru programa Galerije fotografije u suradnji s Foto-klubom Tuzla u narednom periodu predstaviti još desetak autora koji predstavljaju sam vrh u istoriji bosanskohercegovačke fotografije. Ovim izložbom je taj cilj i pokrenut, riječi su predsjednika Asocijacije za umjetničku fotografiju u BiH-a, **Ozrena Božanovića**.

"...Milan Latinović, majstor fotografije, profesionalno i s kreativnim uklonom, fotografijom se bavi duže od 50 godi-na. Njegove ovdje odabrane fotografije koje su neka vrsta sažete retrospektive njegovog bavljenja fotografijom najbolje svjedoče o tome. To je poetika crno bijelih mogućnosti i uvijek nam je interesantno vidjeti crno bijele fotografije. To su tek tri kolora koji nam govore da je Milan Latinović osim onoga čime zanatski i inventivno i kreativno odlično vlada jedan čovjek bogate lirske osjećajnosti" kazao je između ostalog na otvaranju izložbe književnik **Atif Kujundžić**.

Milan Latinović fotografijom se bavi profesionalno od 1953. godine, a od 1970. aktivno sudjeluje na izložbama fotografija. Sudjelovao je na preko 200 izložbi sa 387 radova te je osvojio 46 nagrada.

A. D. S.

Stručni žiri Društva pisaca Tuzlanskog kantona u sastavu doc. dr. **Vedad Spahić**, **Dinko Delić** i **Fatmir Alispahić** jednoglasno je odlučio da Godišnju nagradu za 2006. Dodjeli književniku iz Tuzle, **Sadiku Ibrahimoviću** za roman *Molitva* u Reyu. Ovogodišnjem laureatu nagradu koju čini plaketa i novčana nagrada 3000 KM, je na zatvaranju 4. izložbe knjiga Tuzlanskog kantona u Bosanskom kulturnom centru u Tuzli uručila novoimenovana ministrica obrazovanja, znanosti, kulture i sporta u Vladi TK doc. dr. **Mirzeta Hadžić - Suljić**.

"...kratak memoarski roman *Molitva* u Reyu Sadika Ibrahimovića djelo je talentiranog i učenog pisca. Po srijedi je iznimno uspješna literarizacija specifičnog životnog iskustva - dvogodišnjeg autorovog boravka u Iranu gdje je radio kao novinar bosanskog programa iranskog državnog radija. Zanimljiva fabula sa elementima političkog triler, uvjerljivi dijalozi, sjajni lirske pejzaži, putopisne dionice ostvarene u punom skladu izražajnih i informativnih referenci čine ovu knjigu istinskim osvježanjem u recentnoj bosanskohercegovačkoj prozi" kazao je između ostalog, obrazlažući odluku žirija, predsjednik DPTK-a i predsjednik žirija doc. dr. **Vedad Spahić**.

Autor nagrađenog romana, **Sadić Ibrahimović** o tome je li očekivao nagradu rekao: "Iskren da budem, jesam. Roman je dobar i sam čin nominiranja mi je dao za pravo da očekujem nagradu". O romanu autor je kazao: "To su moje estetizirane impresije iz Irana, gdje sam proveo izvjestan period, točnije dvije

godine i dugo sam nosio te dojmove u sebi da bi ih nekoliko godina kasnije pretočio u književni tekst. Koliko uspješno svjedoči i ova nagrada....

Naime, stručni žiri za dodjelu Godišnje nagrade Društva pisaca TK od 19 knjiga 17 autora koji su ušli u konkurenciju nominirao je pet: **Soliter Titanik**, **Almira Alić** (u izdanju VBZ Zagreb); **Noć puna mraka Zlatka Dukića** (izdavač OFF SET Tuzla), **Molitva u Reyu Sadika Ibrahimovića** (Buybook, Sarajevo), **Nisam kriv što sam krokodil Jagode Ilić** (Bosanska riječ, Tuzla) i **Druga strana srca Emine Vukovljak** (Arka pres Sarajevo).

Na ovogodišnjoj izložbi sudjelovali su: Mladinska knjiga d.o.o. Sarajevo; Izdavačko poduzeće Svjetlost Sarajevo d. d.; Bosanska riječ d.o.o. Tuzla, Knjižara Buybook, Sarajevo; ARKA PRESS Sarajevo; VBZ Knjižara Meša Selimović Tuzla, Knjižarsko izdavačko poduzeće Hamidović d.o.o. Tuzla i Bosnia ARS d.o.o. Tuzla.

Istovremeno, u okviru izložbe upriličene su promocije knjiga: Bosanska riječ: **Tragom Bosanskih kraljeva Ibrahim Kajan**; Tamnovanje Tea Ormanskog Zejčir Hasić i Moć nemoć Ferhat Hrustić.

Organizatori manifestacije koju je 26. ovog mjeseca proglasio otvorenom književnik **Nedžad Ibrisić** su Društvo pisaca Tuzlanskog kantona, Bosanski kulturni centar TK-a Tuzla, a pokrovitelj Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta TK-a.

A. D. S.

U galeriji Milenko Atanacković u Bijeljini Skulpture, slike i crteži Srećka Galića

BIJELJINA - Nakon izuzetno uspješne treće samostalne izložbe u galeriji Kristijan Kreković u Franjevačkom samostanu u Tuzli, održane u listopadu prošle godine, tuzlanski umjetnik **Srećko Galić** predstavio se i ljubiteljima umjetnosti u Bijeljini. Naime, u bijeljinskoj galeriji Milenko Atanacković otvorena je četvrta samostalna izložba skulptura, slika i crteža akademskog kipara i slikara profesora Galića.

Srećko Galić na ovoj izložbi predstavio se sa 30 skulptorskih djela i 15 slika i crteža. "To je samo dio iz bogatog, a desetljećima dugog stvaralaštva ovog umjetnika" kazao je između ostalog član Helsingškog komiteta za ljudska prava u BiH **Lazar Manojlović**.

Profesor Galić nakon završene ALU u Beogradu, gdje je u svojoj klasi bio među najboljim studentima, osvojivši prvu i drugu nagradu za skulpturu u drvetu i u kamenu nastavio je s uspjesima. Pored kiparskog i slikarskog rada život je posvetio i pedagoškom radu. Član je Udruženja likovnih umjetnika BiH-a i član Društva likovnih umjetnika u Tuzli.

A. D. S.

Na Akademiji dramskih umjetnosti u Tuzli Umjetnička kocka na putu oko svijeta

Predstava Theatron - Umjetnička kocka na putu oko svijeta koja je nastala u okviru sedmodnevne umjetničke radionice "Theatron" s njemačkim umjetnikom **Wasom Marjanom** i studentima Akademije dramskih umjetnosti Univerziteta u Tuzli izvedena je na Akademiji dramskih umjetnosti u Tuzli. Osmislili su je docenti i asistenti Akademije: **Baisa Bakin**, **Sanela Babić**, **Damir Altumbabić** i **Dragan Pirić**. U ovu predstavu bilo je uključeno sedam aktera, studenta II godine ADU u Tuzli, u klasi prof. **Vlade Keroševića**: **Damir Mašić**, **Ana Frančević**, **Edin Suljetović**, **Haris Mrkonja**, **Gordana Džepina**, **Siniša Kahvić** i **Asja Husić**.

Pozornica (grčki Theatron), kako je rečeno već duže vrijeme igra značajnu ulogu u Marjanovu umjetničkom radu i mišljenju. Tako, on 1989. godine pravi putujući teatar "Barbecue" koji podsjeća na pozorište iz kofera. Nakon toga stvara niz vrlo inspirativnih skulpturnih radova koji se metaforički odnose na pozorište i teatar. U 2003. godini Marjanov pravi zadnju aluziju teatarskog toposa: seriju od 20 malih teatarskih kutija,

pričvrščenih na zidovima, unutar kojih se ostvaruje bogat unutrašnji život, a koji gledatelj pomoću fotografije i akustike otkriva.

Theatron je skulptura kroz koju se može proći, pokretna pozornica - mjesto za otkrivanje i izučavanje umjetnosti....

"...To je putujući prostor na osnovu kojeg dobijemo određene asocijacije i pravimo svoju priču. Meni i ostalim kolegama je čast što smo izabrani da predstavljamo Akademiju zato što kocka putuje iz zemlje u zemlju i dobili smo priliku da predstavljamo Akademiju u BiH-a, kazala je Sanela Babić.

"S ovim projektom nastavljamo naše kulturne programe u Tuzli. Nakon koncerta iz oblasti muzike i nastupa sine nomine sada idemo u kazalište.. Radi se o instalaciji njemačkog umjetnika **Wase Marjanova** koji je sa svojom kockom koja je tri puta tri metra velika nakon Krakova i Sofije stigla u Tuzlu, a nakon Tuzle kocka (Theatron) putuje u Ljubljanu, Barcelonu i Osaku, kazao je direktor Goethe-instituta Sarajevo, mr. **Michael Schroen**.

Nakon ovog projekta direktor Goethe-instituta Sarajevo kazao je da nastavljaju kulturne programe u Tuzli, u aprilu slijedi gostovanje lutkarskog pozorišta iz Magdeburga (Njemačka), u septembru će u suradnji s njemačkom Ambasadom i gradom Tuzlom organizirati Festival njemačke kulture u Tuzli koji će trajati cijeli mjesec rujan.

A. D. S.

U Francuskom kulturnom centru "Sophie Chifflet" Tuzla Uručene diplome Delf /Dalf

U Francuskom kulturnom centru "Sophie Chifflet" svečano je uručeno 30 diploma Delf/Dalf polaznicima francuskog kursa koji su pristupili polaganju ispita u travnju prošle godine u Sarajevu kao i po prvi put u novembru 2006. godine u Tuzli. Inače, do sada diplome su dodjeljivane u centru Andre Marlaux u Sarajevu, a sada je prvi put u CCF u Tuzli.

Diplome (za sve nivoe) uručili su direktor Francuskog kulturnog centra u Tuzli, **Pascal Fourmeaux** i asistentica CCF Tuzla, **Selma Ahmedić**.

Ove diplome, kako je rečeno su međunarodno priznate i polaznici koji su položili ovaj ispit mogu se zaposliti u francuskim firmama, da idu na univerzitet u Francusku bez polaganja francuskog jezika.... Slijedeće diplome Delf/Dalf su 14. i 21. travnja.

A. D. S.

U Tuzli Projekcije španjolskih filmova

Španjolska ambasada u Sarajevu, kako je rečeno planira proširiti program Španskog kina "Video forum" i u Tuzli.

Ovaj program projekcije španjolskih filmova realizira se dva puta godišnje posljednje tri godine u Sarajevu i Mostaru. Projekcije su, postale uobičajeni s mnogo uspjeha kod publike, a Ambasada izražava zadovoljstvo što će ovaj način širenja španjolskog jezika i kulture biti moguć i u gradu Tuzli.

Filmovi na španjolskom jeziku s engleskim titlom bit će prikazivani svakog četvrtka do 26. aprila sa početkom u 19,00 sati u prostorijama NUB "Derviš Sušić" Tuzla.

Ljubitelji sedme umjetnosti imat će priliku pogledati filmove: Druga strana kreveta; Veže me; Svi u zatvor; Netaknuto; Habana Blues; Camaron...

A. D. S.

*Sretan i blagoslovljen blagdan
Uskrsa te obilje mira i blagoslova
svim poslovnim partnerima i
ljudima dobre volje želi*

BOSANSKA RIJEČ

U RAD PUŠTEN PACS/RIS

(Sustav za arhiviranje i komunikaciju putem slika/
Radiološki informatički sustav)

U povodu instaliranja Pacs/Ris sustav u JZU UKC Tuzla, pozivamo Vas na press konferenciju, koja će se održati u srijedu 7. marta 2007. godine s početkom u 11.00 sati u zgradi Uprave - dvorana za sastanke.

U suradnji uposlenika Službe za informacione tehnologije i Klinike za radiologiju u Univerzitetskom kliničkom centru Tuzla pušten je u rad sustav Pacs/Ris (Sistem za arhiviranje i komunikaciju putem slika/Radiološki informatički sistem).

Riječ je o sistemu za rad sa slikama kojemu je cilj da se iz upotrebe potpuno eliminiira izrada filmova i prede na digitalnu obradu podataka.

Ovim projektom je omogućeno da kompletna serija snimaka s modaliteta poput CT-a, magnetna, diaskopije, endoskopije, Ultrazvuka, prebaci na sistem za arhiviranje i komunikaciju, a nakon toga svi ljekari koji su u mreži UKC-a mogu pregledati snimke, davati konzilijarna mišljenja, pa čak i tražiti mišljenja kolega.

Software omogućava obradu i postprocesing (analizu) snimaka uz pomoć odgovarajućih alata - zumiranje, filtriranje, invertovanje, trodimenzionalnu rekonstrukciju,

itd., a sve s ciljem preciznije dijagnostike pri likom pregleda snimaka.

U UKC Tuzla, ovu mrežu već koriste Klinika za radiologiju i Odjeljenje radiologije prijemnih ambulanti, Odjeljenje gastroenterologije i neurokirurgije Klinike za Interne bolesti, a pristup mreži je moguć s bilo kojeg umreženog računara u UKC Tuzla.

Sa ovim software-om moguće je putem interneta tražiti i mišljenje radiologa iz bilo kojeg medicinskog centra u svijetu ili radiologa koji u datom momentu nije u UKC-u, a ima pristup Internetu.

Uvođenjem ovog sustava će se smanjiti vrijeme dijagnosticiranja, ubrzati i poboljšati proces rada, smanjiti troškovi, a također će se osigurati trajnost podataka i stvoriti elektronsko-demografske baze podataka korisnika bolničkih usluga. Univerzitetsko klinički centar Tuzla je prva zdravstvena ustanova u BiH koja je počela sa primjenom Pacs/Ris sistema. Ovakvim opredjeljenjem, UKC Tuzla se i zvanično svrstava među medicinske centre koji u svom radu primjenjuju visokosofisticiranu tehnologiju.

Azra Kunosić

LAPORASKOPSKI SIMULATOR

(SEP - SimSurgery Education Platform)

Uvođenje laparoskopije kirurgije, kao minimalne invazivne metode u svijetu video-prezentacije, trodimenzionalne slike i robotike, predstavlja realnost sadašnjice i tehničku perfekciju sutrašnjice. Odjeljenje laparoskopije Kirurgije Klinike za kirurgiju JZU UKC Tuzla je dobilo novi kirurški simulator, poklon Norveške vlade. Rezultat suradnje Mobile Media AS i Rikshospitalet (National Hospital of Norway) iz 1999. godine je tehnološki dostignuće za vježbu sofisticiranog kirurga, a u cilju boljeg rezultata rada.

SEP - SimSurgery Education Platform sa svojom cijenom od 30.000 eura će povećati kirurški uspjeh i reducirati kirurške radnje s pružanjem najbolje simulatore solucije. SEP daje najveću prednost kirurške edukacije u programu laparoskopije edukacije za opće kirurge, ginekologe i specijaliste za uho, grlo i nos.

Prve laparoskopije operacije u Bosni i Hercegovini su uradili: holecistektomiju i laparoskopiju apendektomiju je uradio prof. dr. Dešo Mešić, direktor Klinike za kirurgiju UKC Tuzla. Prvu suturu perforiranog ulcusa duodenuma i prvu operaciju tumora debelog crijeva laparoskopskom metodom je uradio doc. dr. Šefik Hasukić, šef Odjeljenja za abdominalnu kirurgiju. Laparoskopija je i ovaj put u JZU UKC Tuzla usavršila stupanj oper-

ative s edukacijom mladih operatera na novom simulatoru, koji je i prvi na ovim prostorima Balkana.

Šef Odjeljenja laparoskopije kirurgije doc. dr. Samir Delibegović vodi program edukacije. Viši asistenti mr. med. sci. dr. Indira Mehmedagić, mr. med. sci. dr. Fuad Pašić i medicinske sestre, Ajša Bašić i Safija Mušanović, na Odjeljenju za laparoskopiju učestvuju u pripremama programa step-by-step video vježbi s instrumentima na simulatoru.

Koncept sadrži učenje koordinacije pokreta na trodimenzionalnoj kolorisanoj slici praćeni video kamerom. Grafički prikaz uspjeha ukazuje na savladane zadane vježbe. Trening se završava prema stupnju stručnosti savladanih vježbi.

Prednost laparoskopskom učenju na simulatoru platformi daje benefit za kiruršku tehniku i benefit za cjelokupnu kirurgiju.

Prednosti laparoskopije tehnike u odnosu na otvorenu metodu su: manja trauma tkiva, manji postoperativni bol, manja upotreba analgetika i antibiotika, manji broj postoperativnih komplikacija kao što su infekcija i hemijacija rane, manji postoperativni boravak u bolnici, brži povratak na posao i normalna fizička aktivnost i bolji kozmetički učinak.

Azra Kunosić

U DVA OPERATIVNA AKTA PACIJENTU ODSTRANJENO STRANO METALNO TIJELO IZ OKA

Pacijentu, Vinku Pejiću (70) iz Bistarca, koji se u Kliniku za očne bolesti UKC Tuzla javio sa teškom povredom oka, operativnim zahvatom koji je trajao tri sata, izvađeno je metalno strano tijelo.

Do sada su se za sve operativne zahvate sa stranim intrabulbarnim tijelom pacijenti slali van granica BiH, najčešće u Hrvatsku, Mađarsku, Njemačku, Austriju, gdje zahvat košta između četiri do pet tisuća eura.

Prema riječima operatora, dr. Vahida Jusufovića, mr. med. sci., strano tijelo je

tomija sa odstranjenjem organiziranog krvarenja u staklastom tijelu. Na ranije dijagnosticiranoj lokaciji, pronađeno je strano metalno tijelo zabijeno u retinu i hiorodeu (srednju očnu ovojnicu). Radi preveniranja sekundarnog krvarenja, urađena je endookulama laserska baraza u nekoliko krugova oko zahvaćene retine, a zatim se pristupilo ekstrakciji stranog tijela. Nakon vađenja stranog metalnog tijela, urađena je tamponada s silikonskim uljem, čime je operacija uspješno privedena kraju" kaže dr. Vahid

Dr. Vahid Jusufović

probilo sve strukture oka i na zadnjem oćnom polu se zabilo u stražnji zid oka, blizu optičkog nerva.

Dijagnostičkim procedurama je utvrđeno da se radi o metalnom stranom tijelu koje je bilo uklješteno u strukture zadnjeg oćnog pola.

"Pacijent je zbrinut u dva akta. Odmah po prijemu u Kliniku za očne bolesti, urađen je operativni zahvat zbrinjavanja ulazne rane na rožnici oka i uključena potrebna terapija radi preveniranja postoperativnog endoftalmitisa (upale svih struktura oka)" objasnio je dr. Vahid Jusufović.

Drugi operativni akt je urađen nakon deset dana (27. veljače) u općoj anesteziji.

"Urađena je ekstrakcija posttraumatske katarakte koja je posljedica prolaska stranog tijela kroz leću, a zatim pars-plana viterek-

Jusufović, direktor Klinike za očne bolesti UKC Tuzla

Metalno strano tijelo bilo je veličine 3x3 mm, a najvjerovatnije se radi o fragmentu metalnog čekača.

Pacijent 70-godišnji Vinko Pejić se uspješno oporavlja u Klinici za očne bolesti UKC Tuzla i kako kaže nije se bojao operacije.

"Dobro se osjećam, malo me žulja u oku, ali to je normalno. Uglavnom, ne boli me" rekao je pacijent, Vinko Pejić.

Tim koji je izveo ovaj složeni operativni zahvat predvodili su operatori dr. Vahid Jusufović, mr. med. sci. i dr. Samir Čanović, anesteziolog dr. Zmir Sijerčić i sestra instrumentarka Azra Kuduzović.

Azra Kunosić

DONACIJA RESUSITATORA (aparata za olakšavanje disanja kod prerano rođenih beba)

Donirajući resusitatore - uređaje za olakšavanje disanja kod prerano rođenih beba i novorođenčadi s respiratornim problemima, firma "Pampers" će pomoći sedam većih regionalnih medicinskih centara u BiH. Među njima je i Klinika za ginekologiju i akušerstvo JZU UKC Tuzla.

Svečano uroćenje resusitatora, u UKC Tuzla obavljeno 27. veljače 2007. godine u 12 sati u Sali za sastanke Klinike za ginekologiju i akušerstvo UKC Tuzla (zgrada Gradina treći sprat).

Ara Kunosić

ZDRAVLJE

KAKO SPRIJEČITI SRČANI INFARKT

Najveće dosad provedeno epidemiološko istraživanje razvoja koronarne bolesti, studija Interheart, provedeno na više od 15.000 ispitanika iz 52 zemlje svijeta, razlučilo je devet važnih čimbenika rizika za nastanak srčanog infarkta: poremećene masnoće u krvi, pušenje, šećernu bolest, povišen krvni tlak, debljinu, nepovoljne psihosocijalne okolnosti, tj. kronični stres, nedostatak i neredovit unos voća i povrća, tjelesnu neaktivnost te neuzimanje dnevnih malih količina alkoholnih pića.

Prema rezultatima istraživanja, pojavu srčanog infarkta možemo predvidjeti sa 90-postotnom sigurnošću! Vaš liječnik može izračunati vjerojatnost nastanka smrtonosnog srčanog infarkta pomoću tzv. Heart score tablica i na temelju toga preporučiti preventivno-terapijske mjere.

Svjetska zdravstvena organizacija dala je sedam naputaka za zdrav, kvalitetan i dug život: 1. redovito spavajte 7, 8 sati, 2. redovito se bavite tjelesnom aktivnošću (najmanje 30 minuta na dan), 3. redovito doručkujte, 4. jedite razborito; hrana neka ne bude s odviše energije, masnoća i soli, a neka u njoj bude više povrća i voća, 5. izbjegavajte uzimati hranu između obroka i održavajte poželjnu tjelesnu težinu, 6. nikada ne pušite, 7. alkohol uzimajte umjereno ili ga posve izbjegavajte.

Prilježavajte se ovih naputaka, a ako se pojave znaci bolesti, odmah se javite svom liječniku!

Zasad završavamo našu seriju članaka o kardiovaskularnim bolestima - budite zdravi!

TJELESNA TEŽINA Smrtonosna bolest

Na osnovu medicinskih istraživanja, Svjetska zdravstvena organizacija u novom izvještaju ističe da procentualno najveći broj pretilih osoba živi u zemljama južnog Pacifika, a u vrhu liste također se nalaze SAD i Kuvajt. WHO naglašava da širom svijeta probleme sa prekomjernom tjelesnom težinom ima 1,6 milijardi ljudi, a broj pretilih osoba u narednih 10 godina povećat će se za 40%. "To ujedno znači i porast broja oboljelih ljudi jer debljina ubija", zaključak je WHO-a.

LIJEČNIČKO UPOZORENJE

Duhanski dim

Duhanski dim u mozgu utiče na dramatične promjene koje su vidljive godinama nakon prestanka pušenja, upozorava međunarodni tim naučnika. Na osnovu testiranja aktivnih i bivših pušača te nepušača naučnici su također ustanovili da duhanski dim na mozak utiče slično kao i, recimo razorni kokain. Odranije je poznato da duhanski dim izaziva dugi niz teških bolesti među kojima su karcinom pluća, crijeva, maternice...

JESTE LI ZNALI

- Kruh, tjestenina, riža i krumpir u organizmu otpuštaju glukozu i mozgu osiguravaju potrebnu količinu energije.
- Mlijeko, mliječne prerađevine, riba, voće i povrće osnovna su hrana za živčane stanice.
- Intelktualni interesi, poput čitanja, pamćenja pjesama ili rješavanje križaljki, prisljavaju mozak na rad i održavanje stalne razine učinkovitosti.
- Kretanje potiče dotok krvi u mozak i time doprinosi boljem pamćenju; ako mnogo vremena provodite sjedeći, barem pola sata dnevno prakticirajte neku fizičku aktivnost: to može biti obična šetnja, vožnja bicikla ili uspinjanje stubama.
- San omogućava mozgu da obnovi zalihe energije.
- Alkohol je najveći neprijatelj funkcija mozga jer usporava refleks, smanjuje sposobnost koncentracije i pamćenje.
- Dosadivanje, nedostatak interesa, usamljenost s vremenom uzrokuju atrofiju, baš kao što nedostatak fizičkih aktivnosti uzrokuje atrofiju mišića.

Aromatična ulja za obnovu

Dragocene aromatične mješavine oporavljaju tijelo i duh, piling od ulja i morske soli vraća koži mekoću i gipkost, masaže aromatičnim mješavinama potiču detoksikaciju i rad imunološkog sustava.

BOROVNICA - protiv stresa, umora, prehlada, akni, ožiljaka, celulita, peruti, masne kože.

CEDAR - umirujuće i protuupalno, potiče cirkulaciju, ublažuje bol, protiv celulita, peruti, masne kože, akni.

CIMET - oživljuje; jača; potiče cirkulaciju; protiv celulita.

EUKALIPTUS - stimulira; pročišćuje, jača imunitet; djeluje protuupalno; potiče zacjeljivanje kože.

GERANIJ - uravnotežuje; potiče cirkulaciju; izvrsno njeguje kožu; protiv celulita i peruti.

GREJP - osvježuje; oživljuje kožu; potiče rast kose; protiv celulita.

LAVANDA - umiruje; djeluje protuupalno; ublažuje bol; ubrzava zacjeljivanje kože.

MENTA - protiv stresa i nesаницe; protuupalno; ublažuje akne i dermatitis.

PAČULI - poticajno i protuupalno; njeguje masnu kožu i vlasiste.

PAPAR - oživljuje i protuupalno; potiče cirkulaciju, ublažuje bol.

RUŽINO DRVO - opušta; jača imunitet; izvrsno protiv bora, akni i ožiljaka.

RUŽMARIN - otklanja umor; potiče cirkulaciju; za masnu kožu te protiv celulita, ispada nja kose i peruti.

TIMJAN - stimulira; djeluje protuupalno i protiv celulita; ubrzava zacjeljivanje kože.

Projetne tegobe ZLATNA PRAVILA

Dolazak proljeća znači i više svjetla, a izloženost tijela svjetlu utječe i na razinu hormona, tjelesnu temperaturu, aktivnost mozga te raspoloženje. Uz sljedećih deset pravila lakše ćete se uskladiti s novim godišnjim dobom.

- Odjeću prilagodite promjeni temperature. Ne odijevajte se ni pretoplo i prelagano.
- Za vrijeme tjelesne aktivnosti i nakon nje povećajte unos vode.
- Pazite na nagle promjene temperature. Navečer odjenite topliju odjeću.
- U prehranu uvedite više voća.
- Ako se planirate početi baviti nekom sportskom aktivnošću, učinite to polako, postupno navikavajući organizam na treninge.
- Prije i poslije sportske aktivnosti radite vježbe istezanja.

- Priuštite si dovoljno noćnog poćinka.
- Izbjegavajte nagle promjene navika i dnevnih rasporeda obroka.
- Prestanite pušiti i piti alkohol.
- Zaštitite se od sunca odgovarajućim proizvodima za sunčanje.

PREHRANA

RIŽA

Riža je žitarica s najvećom energetskom vrijednošću, što znači da bi trebala biti što češće na jelovniku. Smeđa, integralna riža prehranbeno je mnogo vrednije od bijele. Riža obiluje mineralima, pogotovo fosforom i kalijem, a sadrži i magnezij, kalcij, željezo, cink, te vitaminom E i onima B skupine. Dobro ju je kombinirati s mahunarkama, jer spajanjem njihovih bjelanjčevina organizam dobiva sve potrebne aminokiseline. Sve vrste riže dijele se u dvije osnovne skupine: indijsku, duguljastog zrna, i japansku, okruglastog zrna. Riža dugog zrna manje se lijepi a je prikladna je za rižoto i slična jela, dok je ona okruglog zrna vlažnija te je pogodna za jela iz kalupa.

ZNATE LI?

- Po starogrčkom povjesničaru Herodotu stvorio ga je bog Oziris, a u njemu su uživali i njime se krijepili stari Egipćani. Riječ je o pivu koje se proizvodilo u Aleksandriji, pod nazivom Zuythos.
- Većina stanovnika srednjovjekovnih europskih država, pogotovo žena, bila je nepismena. Zabilježeno je da je potkraj 14. stoljeća u Italiji bilo samo deset žena koje su znale čitati i pisati.
- U starom Rimu najimpozantnija građevina bio je "Circus Maximus" ("Veliki cirkus") koji je mogao primiti čak 300.000 gledatelja. Najveće pak terme (javno kupalište) dao je sagraditi car Karakala. U njima se odjednom moglo kupati 3.000 ljudi.
- Količina kofeina u kavi ovisi o prženju - što je kava manje pržena, ima više kofeina i obratno.
- Međunarodnim danom urlikanja zbog razočaranja proglasila je Udruga utučenih u SAD-u 12. listopada.
- Morske zvijezde pokazuju izvanrednu sposobnost obnavljanja - od djelića kraka manjeg od jednog centimetra može nastati nova morska zvijezda.
- Znanstvenici su utvrdili da suze izazvane emocijama i one koje nastanu podražajem, primjerice luka, nisu jednaka sastava - u onima koje teku zbog osjećaja ima 25% više bjelancevina.
- Novorođenče čovjeka ima oko 300 kostiju, no s njegovim rastom i razvojem njihov se broj smanjuje zbog toga što se mnoge kosti tijekom rasta spajaju. Tako kostur odraslog čovjeka sadrži 206 kostiju, a najjača mu je kost donja vilica, koja može izdržati vrlo velik teret.
- Osoba u prosječnom američkom gradu svaki je dan snimljena na oko 20 sigurnosnih kamera.

Ca-C 1000
Sandoz®

Ca-C 1000 je jedinstvena šumeća tableta prijetnog okusa, koja sadrži toliko vitamina C kao 17 narandži i toliko kalcija kao 1 čaša mlijeka.

Ca-C 1000 je odličan izbor:

- pri liječenju prehlade i gripe
- za sve, koji se neuravnoteženo hrane
- kada osjetimo pomanjkanje energije
- u starosti
- pri dužoj bolesti ili poslije nje
- za pušaće
- za vrijeme trudnoće i dojenja
- kod fizičkog napora (sport)
- u stresnoj situaciji
- za adolescente (kod brzog rasta)
- poslije operacije
- pri dijetama mršavljenja

Proizvodnja: Sandoz d.o.o. Tuzla, BiH. Svi podaci su informativni i ne mogu zamijeniti savjet liječnika. Za više informacija posjetite našu web stranicu: www.sandoz-bih.net

MEDIS

NOVARTIS

SJEĆANJE

**ANĐA (rođ. GRABOVICA)
TOKIĆ**
08. 05. 1987. - 08. 05. 2005.

Dvadeset godina je pošlo kako s nama nisi, ali u našim srcima ostala ti si.

Tvoj sin Šimo s obitelji.

SJEĆANJE
na našu dragu

SNEŽANU ŠIMIĆ
25. 03. 1999. - 25. 03. 2007.

Kao da je bilo jučer, a godina osam prođe već. I koliko god da ih prođe, ti ćeš biti sa nama svaki tren. Nadamo se da si našla svoj mir, a mi svoj nećemo do kraja života.

VOLE TE TVOJI
Tata, mama i sestra s obitelji

SJEĆANJE

LUCIJA (rođ. ŠIMIĆ) PAVIĆ
07. 04. 2002. - 07. 04. 2007.

Prošlo je pet tužnih godina draga mama otkako si nas napustila, ali ljubav i uspomene nikad ne prolaze, one vječno ostaju i žive s nama. S velikom ljubavlju čuvamo uspomenu na tebe. TVOJE ZAHVALNE KĆERKE S OBITELJI I SUPRUG BOŽO.

POGREBNO DRUŠTVO
HIMEL - AG d o o
TUZLA

vl. Mišković Zoran
Dežurstvo: 0-24

Biro Gradina bb Tuzla
tel./fax 00 387 264 727
mob. 00 387 61 151 482, 733 489
00 387 61 739 515

Cvjećara
Hasana Brkića bb Tuzla
tel./fax: 00 387 35 280 437
mob. 00 387 63 894 444, 894 445
00 387 894 446

**GRAĐEVINARSTVO
PROIZVODNJA
TRGOVINA**

LUCIANA

Adresa: Magistralni put bb, Lukavac, BiH
Tel/fax: ++387 35 553 454, 553 453

E-mail: luciana@bih.net.ba
www.luciana.ba

SJEĆANJE

Dana 8. ožujka 2007. godine navršile s se dvije tužne godine od prerane smrti dragog nam

BORISA PERIĆA

Bol je preteška, a tuga za tobom vječna. Sjaj svijeta i molitve naše neka te prate kad ne mogu da te vrate. POČIVAJ U MIRU BOŽJEM
TVOJI NAJMILIJ

SJEĆANJE

Dana 25. ožujka 2007. godine navršilo se šest godina od smrti naše drage

**SERAFINE (rođ. PAVIĆ)
GALUŠIĆ**

Vrijeme prolazi a tuga i bol i dalje ostaje. Hvala ti za svu dobrotu koju si nam pružila. Najdraža, tvoji te neće nikada zaboraviti. Počivaj u miru Božjem. S ljubavlju suprug Matija, kćerke Ružica i Finka i unučad.

SJEĆANJE

Dana 21. travnja 2007. godine navršiti će se godina dana od smrti

RUŽE IVAKOVIĆ

Vječno ćeš živjeti u našim mislima i srcima. TVOJI NAJMILIJ: sin Anto, kćeri Kata, Ljubica, Ankica i suprug Mijo.

SJEĆANJE

na našeg dragog

MIJU ANTIĆA
01. 04. 2006. - 01. 04. 2007.

UVIJEK U MISLIMA S TOBOM

TVOJI NAJMILIJ

glasnikova
SKANDINAVKA

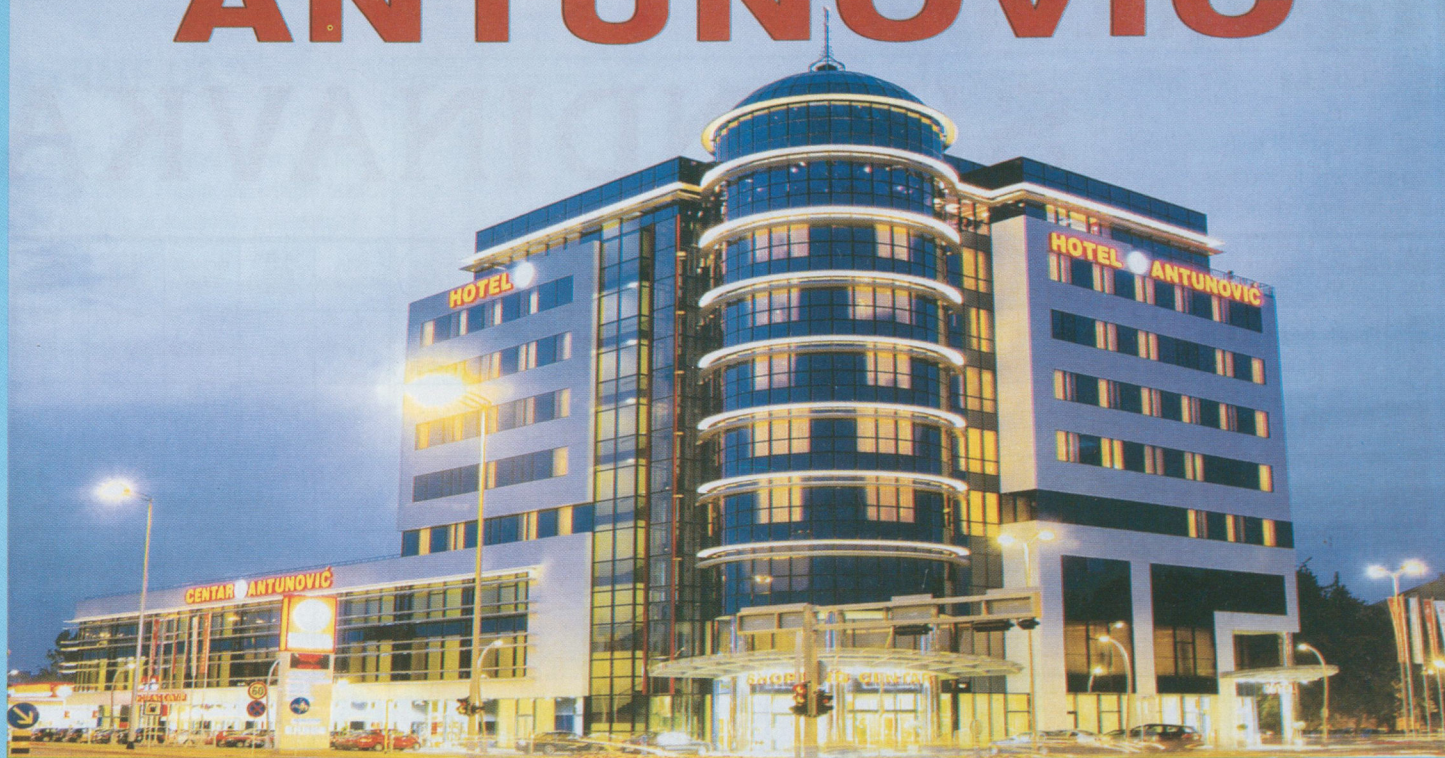
AUTOR: ROBERT STRAUS	ZNANOST O PROBLEMU STARENJA	VIŠTAČKI IZAZIVANJE NEOSJETLJIVOSTI	GLAVNI GRAD PERU-A	INICIJALI PORTUGAL POMORCA GAMA	UŽIVK DOZIVANJA OVAMO	NAPREZANJE	VRSTA MEKOG LEZAJA	KRATICA ZA "MINUTA"	RASKOŠNE ELEGANTNE KOČIJE	RAZLIKA IZ MEĐU NETIJA I BRUTTA	PRVI VOKAL	MOČVARNO ZEMLIŠTE	USKLIK NESTRPLJENJA	SJEVERNI JELENI, SOBOVI	KRATICA ZA "REPETE"	ELEKTRIČNI NABIJENA ČESTICA	ZAPARA, OMORA
MJERAČ JACINE GALVANSKE STRUJE													PARFEM				
RJEŠAVANJE ZAGONETKI													SLIKARSKI PRIBOR				
SUOSNIVAČ GRADA RIMA				SUPROTSTA- VLJATI KALUPI ZA KOLACE												"OPUS" VRSTA ALKOHOLA (MNOŽ.)	
JEDNOZNA- MENKAST BROJ					OLIVER MLAKAR OBLIK DRŽ. VLASTI			DVOJE ZAJEDNO OBLJETNICA				UČESNIK U SVADBI "SENIOR"				KRAT. ZA "RADIUS" KUTLIJA ZA CIGARETE	
NIKOLA TESLA			POZADI IZNENADNA OLUJA NA MORU						TESANJEM OBRADITI IVA MAJOLI								
PLATNENI POKRIVAČI NA TERASAMA					MAKAZE, SKARE "TAKSA"								GRAD NA ISTOKU KINE "TEMPO"				
ZVJER IZ PORODICE MAČAKA						POBUJANJE NEKE TVORNJE									"I JEDAN I DRUGI" ZAČINSKA BILJKA		
MIJESTO U SLOVENIJI, KOD TOLMINA																	MISAON, ZAMISLJEN
RUDO VOLOVSKIH KOLA				KRAT. ZA "BEOMID" SKLADIŠTE DRVA									USKA ULIČICA U DALMACIJI				
TJELESNA STRAŽA VLADARA														ŽENSKO IME			
NAJTAJNE SLOVO		MUŠKO IME, ARTUR PIJANISTA												DULJI OBLIK PRIJEDLOGA		JUNAČKI SPJEV MASKA	
JURE KAŠTELAN				RIMSKI BROJ: 6 SVEČANI KOLAČI										KRŠĆANSKI BLAGDAN, VAZAM			
PLANINSKI MASIV U CENTRALNOJ AZIJI														SOL BORNE KISELINE			
GRAD U S.I. DJELU IRAKA														OSOBNA ZAMJENICA			RUMUNLIJA ŽITELJ KURDISTANA
LJUBIČASTI POLUDRAGI KAMEN																	
SINAGOGA						KRŠĆANSKI BLAGDAN SLOV. ŽENSKO IME											
BAJKA, LEGENDA																BOX HLADNO UDARNO ORUŽJE	
PUSTINJAK, ISPOSNIK																MJESEC OŽUJAK GRČKI POLUOTOK	
ELEMENT TITAN																	POTVRDNA RUCJEC IME PJEVAČA ROBIKA
PONOVRNO OPRATI VODOM																	"NORTH" VRTLOG
ZALIHA ROBE NA SKLADIŠTU																	"TEHNIČKI INSTITUT"
MUK, TIŠINA																	

Glasil
Hrvatskog kulturnog društva
"Napredak" Župe Soli
List za kulturu i
društvena pitanja

Osnivač i izdavač: HKD Napredak, Tuzla • Za izdavača: Dr. sc. Miroslav Petrović, predsjednik HKD Napredak • Glavni i odgovorni urednik: Juraj Novosel • Urednik: Ivica Kovačević • Lektor: Alen Matošević • Uredništvo: Zdravko Andić, Nikola Čiča, Vlado Kerošević, Ivica Kovačević, mr. Josip Lebo, Juraj Novosel, Ankica Stjepić - Čosić • Urednik fotografije: Martin Antunović • Unos teksta: Kata Čajić • Adresa: Tuzla, Kazan mahala 2/II • Tel/fax: 035/257-038 • E-mail: napredak@inet.ba • Tehnička priprema, repro i štampa: "PrintCom" d.o.o. Grafički inženjering Tuzla • Račun: 132-100-03108521-25 kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla - HKD Napredak, Tuzla - za Glasnik • List je upisan u evidenciju javnih glasila u Republičkom komitetu za informacije pod rednim brojem 05/93 - 15. 03. 1993. • List izlazi mjesečno • Tekstovi i fotografije se ne vraćaju.

ANTUNOVIĆ

ZAGREB, S. KRALJEVEC, Kobiljačka 102, Tel.: ++385 1/20 47 111, BRČKO: Tel. ++387 49 216 031, ORAŠJE: Tel. ++387 31 713 160
E-mail: info@antunovic.hr, www.antunovic.hr

SERVIS I PRODAJA VOZILA

PRODAJA ORIGINALNIH REZERVNIH DIJELOVA

Mi prodajemo vrhunska vozila!
Vi zaslužujete vrhunku uslugu!

NIPEX
Kvaliteta koja pokreće.

Tuzla, Tel.: 035 384 384 i 384 385

www.nipex.ba

TRADICIJA I KVALITET U GRADITELJSTVU

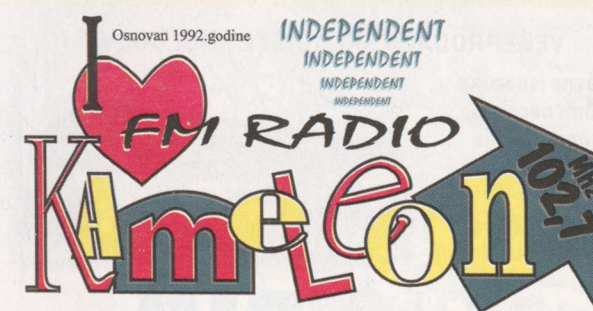
GRAĐEVINARSTVO I GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA D.D.

48260 KRIŽEVCI, ULICA KRALJA TOMISLAVA 45 TEL : (048) 279-300 FAX : (048) 279-333

www.radnik.hr e-mail: radnik@kc.htnet.hr

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

Marketing: 250-261, 250-262, 250263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

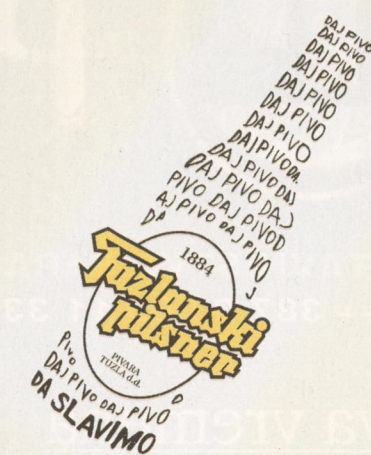

CVJEČARA FLORAMI

Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja.

Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete.

Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.
FRANJO BOSANKIĆ

MOTEL ORION ORMANICA SREBRENİK
TEL. 035 650-035 061 143-337 VI. Mato Jurić

PLIVA

PREDSTAVNIŠTVO SARAJEVO Trg heroja 10, 71000 Sarajevo

Tel. ++ 387 33 65 11 33, 65 39 29 Fax. ++ 387 33 65 39 86

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100,
www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

HOLDINA

**TRGOVINA NAFTNIM
DERIVATIMA**

Adresa:

Azize Šaćirbegović 4b

Tel.: 033 / 276-430

Fax: 033 / 658-616

**ŠIROKA MREŽA
MALOPRODAJNIH
OBJEKATA**

- Kvalitetno gorivo
svih vrsta

- Bogat izbor roba
široke potrošnje

VELEPRODAJA SKLADIŠTE PODLUGOVI

- Dnevna isporuka
naftnih derivata
bez ograničenja
u količinama

- Dostava loživog
ulja na Vašu adresu

HOLDINA

Od svih banaka,
samo je jedna
moja banka

Znam zašto.

NLB Tuzlanska banka d.d., Tuzla
Maršala Tita 34, 75000 Tuzla
T: 035 / 259 259
F: 035 / 250 596 i 250 597
E: info@nlbtuzlanskabanka.ba

www.nlbtuzlanskabanka.ba

NLB **Tuzlanska banka**

ISSN 1840-1260

9 771840 126007